

La Sang

R. i V. Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist
Tarragona 2022 - Núm. 39

SETMANA SANTA
2022

SETMANA SANTA

2022

Processó del Sant Enterrament Tarragona

Divendres Sant 15 d'abril - 19:30h

Organitza:

Col.labora:

Disseny: Tecla Comunicació

SETMANA SANTA 2022

Del 10 d'abril al 17 d'abril
Tarragona

PORTADA: ARMATS DE LA SANG

Janet Calvo

EDITA

Reial i Venerable Congregació de la
Puríssima Sang de Nostre Senyor
Jesucrist
c/ Natzaret, 1 - 43003 - Tarragona

DIPÒSIT LEGAL

T228-2022

IMPRIMEIX

Impremta Comercial Offset

SUMARI

OBERTS A LA PASCUA, OBERTS A LES PERSONES Joan Planellas i Barnosell - Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat	Pàg. 6
SETMANA SANTA 2022 Pau Ricomà i Vallhonrat - Alcalde de Tarragona	Pàg. 8
PATRIMONI COL·LECTIU Noemí Llauredó i Sans - Presidenta de la Diputació de Tarragona	Pàg. 9
SETMANA SANTA TRADICIÓ I SENTIMENT Josep Maria Cruset i Domènech - President del Port de Tarragona	Pàg. 10
UNA SETMANA SANTA PLENA D'ESPERANÇA Óscar Sánchez Ibarra - President del Consell Comarcal del Tarragonès	Pàg. 11
SETMANA SANTA 2022 Josep Queraltó Serrano, pvre. - Prefecte de la Sang	Pàg. 12
A PROPÒSIT DE LA PORTADA... Antoni Pérez de Mendiguren Cros, pvre. - Prior de la Congregació	Pàg. 14
MEMÒRIA DE LA CONGREGACIÓ 2021 Maria Grau Alasà - Secretària de la Reial i Venerable Congrega- ció de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist	Pàg. 16
PROGRAMA D'ACTES SETMANA SANTA 2022	Pàg. 22
ENTREVISTA PRESENTADOR REVISTA 2022	Pàg. 26
1922, FA CENT ANYS Daniel Pallejà Blay	Pàg. 28
LA COFRADÍA DE LA PRECIOSÍSIMA SANGRE DE VALLADOLID Nacho Martín Guillem	Pàg. 36
CONFRATRIE SANGUINIS JESUXPT. LA MÍSTICA DE LA SANG DE CRIST Quim Mas Carceller	Pàg. 42
EL CONTEXT ESPINÓS DE LES CONFRARIES I GERMAN- DATS DE LA PROVÍNCIA DE BARCELONA. DE L'EUFÒRIA A LA INCERTESA Jordi Merino i Noé	Pàg. 46
EL CONFRARE MÉS JOVE DE LA JOHC VALLADOLID Adrià Cuartielles Reyes	Pàg. 50
ENTREVISTA BANDERER ASPIRANTS 2022	Pàg. 52
L'ACTUACIÓ DE LA MOIXIGANGA A L'ESGLÉSIA DE NATZA- RET VISTA DES DE DINS Nil Bertran Sans	Pàg. 54
FER MÚSICA EN TEMPS DE PANDÈMIA Jordi Anglès Jové	Pàg. 56
JUNTA DIRECTIVA	Pàg. 60

OBERTS A LA PASQUA, OBERTS A LES PERSONES

Benvolguts tots en el Senyor,

A voltes, en celebrar aquelles festes destacades del cicle litúrgic cristià, tenim la percepció que els dos darrers anys els hem perdut a conseqüència de la pandèmia de la Covid'19. Ara, durant la Quaresma, aquesta sensació la teniu tota la munició de persones que, a través de les confraries, agrupacions, associacions o congregacions serviu l'Església i el poble fidel a través de les múltiples activitats que organitzeu. Aquesta activitat és una catequesi viscuda i posada al servei de la gent creient i que fa visible la nostra adhesió a Jesús, el Crist, el Fill de Déu encarnat. La transmissió de la fe ha de ser un dels objectius permanents de la vostra entitat. Com us deia ja l'any passat, esteu cridats a alimentar la fe de qui s'ha allunyat o escalfar els cors que s'han refredat. I també desvetllar la fe en qui encara no coneix Jesús. La vostra entitat i vosaltres sou missioners de l'Església, acompliu la missió que Jesús ens va encarregar: «Aneu, doncs, a tots els pobles, i feu-los deixebles meus» (cf. Mateu 28,19a).

Però no ha de ser aquest l'únic objectiu. Certament que és important mostrar la vostra fe en mil expressions pietoses populars, celebracions, rituals o tradicions, però un objectiu permanent, que no es pot defugir, ha de ser el de servir les persones –els nostres germans i germanes– en les seves necessitats. Moltes de les entitats ja ho feu, sigui per decisió pròpia o perquè ja ho contemplen els vostres corresponents estatuts; fins i tot en alguns casos, que espero siguin cada cop més, perllongueu la vostra activitat social i solidària amb múltiples activitats al llarg de tot l'any. I aquest ajudar a les persones en situació de necessitat ens recorda que, camí de Jerusalem, camí de la Pasqua, no podem deixar de pensar en aquell samarità que va aturar-se en el camí per atendre qui tenia necessitat d'auxili, i no va dubtar de fer-se'n càrrec malgrat fos, teòricament, d'un lloc hostil (Lluc 10,25-37). Amb la paràbola del bon samarità el propi Senyor ens marca el camí de la solidaritat, de l'atenció i de la preocupació per a les necessitats de les altres persones.

I finalment us vull exhortar a no defallir en la pregària personal, aquella que es duu a terme en el lloc més amagat de casa vostra i, afegiria jo, de la vostra vida (Mateu 5,5-7). No deixeu mai d'alimentar la vostra pregària personal a l'ensens que la vostra pregària comunitària. La vostra comunicació amb el Senyor que ens mira des de la creu, que ens fa germans, que ens perdona, que ens dóna Maria com a Mare, que ens promet la vida eterna. Aquests dies celebrarem la seva donació incondicional per tothom, la seva redempció generosa, el seu lliurament a la creu i recordarem la seva predilecció per la pregària confiada al Pare del Cel. No defalliu en la pregària.

Encaminem-nos cap a l'alegria de la Pasqua. Perquè ajuda als altres, pregària, evangelització, transmissió de la fe, tot mira cap a la Resurrecció del Senyor. I des de la resurrecció de Jesús, Déu, Pare entranyablement bo, il·lumina les nostres vides i el nostre treball missioner. Desitjo que viviu amb alegria la Pasqua.

Amb tot el meu afecte, demano per a tots la benedicció de Déu.

*† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat*

SETMANA SANTA 2022

Ja fa quasi cinc segles que la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist va néixer a la nostra ciutat. Sou esforç, generositat i lluita. Aquests tres valors són els que us han portat fins avui, fins aquí, tenint més vives que mai les vostres arrels, els vostres principis.

Durant els dos darrers anys, que han sigut molt excepcionals, heu recuperat i guardat com mai la il·lusió d'aquell grup d'esparters i espartenyers que l'any 1545 van agrupar-se per fer realitat la commemoració de la Setmana Santa tarragonina. Sense dubte, la nostra Setmana Santa està relacionada indiscutiblement amb la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.

Els dies que se celebra la Setmana Santa a la ciutat ens brinden una bona oportunitat per a recordar a tots aquells fidels i laics que van crear la Processó del Sant Enterrament, ara declarada Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional per la Generalitat de Catalunya; perquè sou història viva d'aquesta ciutat, però també més enllà del territori, ja que vau ser els primers en celebrar aquesta manifestació de passió al nostre país. Podeu dir orgullosos que sou creadors, perpetuadors i mantenidors de la fe que s'ha promulgat amb els anys.

Viurem i gaudirem de la Setmana Santa com fèiem abans de la sacsejada que hem patit. Després de tot el que hem viscut els darrers dos anys podem dir que hem tornat. Serà la Setmana Santa de les retrobades, de la passió, de la fe, de la generositat, però sobretot, d'una Setmana Santa als carrers de la nostra estimada ciutat commemorant, un cop més, el cristianisme tal com l'hem conegut sempre.

Estem a punt de viure un moment d'inflexió molt important en les nostres vides, celebrem-ho amb devoció i solidaritat, amb la imatge principal de la processó del Sant Enterrament, la vostra, la talla de fusta del Crist mort i crucificat, el "Sant Crist de la Sang", tornant a caminar amb pas solemne pels carrers tarragonins regant-nos fe i esperança.

Pau Ricomà i Vallhonrat
Alcalde de Tarragona

PATRIMONI COL·LECTIU

D'una manera o d'una altra, la Setmana Santa mai no perd el seu caràcter de festivitat assenyalada. Per als creients, representa una data destacada per a la introspecció i la reafirmació de la fe cristiana. I per als que no ho són, és considerat un esdeveniment cultural, patrimonial, i fins i tot turístic, arrelat en la nostra història col·lectiva. No ens ha d'estranyar, doncs, que any rere any la Setmana Santa es continuï celebrant amb força arreu dels nostres pobles i ciutats.

Però no seríem justos si no destaquéssim el paper clau que hi desenvolupen les congregacions, les confraries i el conjunt d'entitats i persones vinculades a aquesta tradició. Sense la seva empenta i dedicació, no seria ni la meitat de lluïda, ni tampoc no es gaudiria de la mateixa manera. Per això, vull aprofitar aquestes breus línies per agrair-los la seva tasca en favor de la Setmana Santa i de la seva continuïtat. Totes i tots són un reflex de la contribució de les associacions ciutadanes en la vida del país.

Enguany, amb la pandèmia de Covid-19 encara present, els diferents actes a l'entorn d'aquesta festivitat continuen incloent mesures per tal de garantir la salut dels qui hi participen. No obstant aquestes limitacions, del tot necessàries, la Setmana Santa no perd el seu sentit, esperit i solemnitat característics. Gaudim-ne tots plegats amb responsabilitat i amb respecte.

Noemí Llauredó i Sans
Presidenta de la Diputació de Tarragona

Diputació Tarragona

SETMANA SANTA TRADICIÓ I SENTIMENT

Un any més, Tarragona es prepara per a la celebració de la Setmana Santa, un dels esdeveniments més rellevants de l'any. La tradició secular fa que aquesta efemèride esdevingui una de les fites cabdals del calendari festiu i religiós tarragoní.

Tot i les dificultats dels darrers anys, enguany segur que participarem amb més il·lusió que mai en els actes convocats, perquè la preservació de la Setmana Santa, a través dels segles, depèn en bona part de l'empenta i la dedicació que, al costat d'institucions, duen a terme associacions, confraries, gremis i altres entitats ciutadanes. Una tradició cultural arrelada que depassa el sentit religiós que a Tarragona ha esdevingut patrimoni de tothom.

És per tot això, que un any més, us encoratjo a compartir el treball silenciós i constant de les confraries, com a un element clau en la manifestació de fe i eina que permet, generació rere generació, transmetre els valors de germanor, discreció i solidaritat que du implícits unes entitats que són una mostra que les creences i sentiments poden unir a les persones i esperonar-les per conservar el sentit originari d'aquesta efemèride.

Així mateix, agraeixo l'esforç i la generositat de totes les persones que integren la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist que, amb un treball constant i inesgotable, laboren amb discreció i perseverança durant tot l'any per continuar, any rere any, mantenint la flama de la tradició.

I posant d'exemple el treball de la vostra congregació, vull convidar a tots els ciutadans i ciutadanes de Tarragona a mantenir viva aquesta tradició, amb el desig que cadascú, des de la seva vivència personal, visqui aquests dies amb plenitud i sentiment.

Bona Setmana Santa! Bona Pasqua de Resurrecció!

*Josep Maria Cruset i Domènech
President del Port de Tarragona*

UNA SETMANA SANTA PLENA D'ESPERANÇA

La Setmana Santa tarragonina és una celebració molt arrelada a la ciutat i arreu del territori, que es transmet de generació en generació i que ha perdurat al llarg dels temps. Any rere any, tradició i espiritualitat conviuen gràcies a la col·laboració desinteressada, al compromís, al sentiment, a la devoció i a l'esforç de desenes de tarragonins i tarragonines com els integrants de la vostra congregació.

Venim de dos anys plens de foscor, en què la pandèmia de Covid19 ens ha impedit omplir els carrers i compartir plegats aquesta festivitat que és coneguda arreu al ser declarada Festa Tradicional d'Interès Nacional. Durant aquest temps, hem hagut de viure la Setmana Santa d'una forma encara més íntima i recollida. Però no per això l'hem deixat de sentir i de transmetre. Cal reconèixer i posar en valor la tasca de totes les congregacions per seguir endavant amb el mateix esperit i sentiment, malgrat les dificultats i els entrebancs que ens hem anat trobant en aquests darrers temps de crisi sanitària global.

Sembla que comencem a veure, per fi, una mica de llum i d'esperança. Desitjo que sigui el principi per poder recuperar la festivitat com tots la coneixem, on la gent de generacions diverses torni als carrers, compartint, vivint i sentint una Setmana Santa que és patrimoni de totes i tots. Una festivitat plena de solemnitat, tradició i silenci que té el seu màxim exponent en la Processó del Sant Enterrament el Divendres Sant. I és que la Setmana Santa tarragonina transcendeix més enllà del caire religiós, i esdevé un referent cultural i patrimonial de tots els temps.

Viviu doncs uns dies plens d'esperança i us desitjo que tingueu una molt bona Pasqua!

Óscar Sánchez Ibarra
President del Consell Comarcal del Tarragonès

SETMANA SANTA 2022

Arriba novament la Setmana Santa. Cal preparar-nos com a congregants i congregantes a viure-la amb la litúrgia de l'Església i amb el actes de pietat. Enguany els podrem manifestar públicament més d'acord amb la tradició tarragonina. Manifestació que en els dos darrers anys ha estat impedita per la pandèmia. La celebració de la Pasqua no és un simple aniversari de la resurrecció del Senyor. Ha de ser una experiència, una ocasió nova per a descobrir que Jesús viu, que no és només un personatge passat de la història.

Crist ressuscitat i gloriós porta les llagues no tancades a les mans, als peus i al costat. Amb aquestes llagues es va presentar als seus apòstols, testimonis de la seva passió i mort, dient-los «Sóc jo mateix» (Lc 24, 39). Les seves llagues glorioses no es van tancar perquè no oblidem que Ell és el vencedor de la mort, però alhora recorden que Ell és la víctima, víctima de tots els pecats. L'escut de les dues congregacions germanes de la Sang ens ho recorda portant les cinc llagues vermelles.

Avui alguns voldrien eliminar el crucifix ja que Crist, diuen, ara no hi és a la creu sinó que està ressuscitat. Certament que la passió de Jesús ja està acabada com a «crònica», però el seu sacrifici, la seva immolació, el seu amor es fa contemporani a tot home i dona. Crist és d'ahir, de demà, d'avui i de sempre. Ell és el principi i la fi de totes les coses, és el nostre Salvador que va més enllà de l'espai i del temps. Així ens ho recorda la carta als Hebreus: «Crist ha vingut com a gran sacerdot del món futur que ara comença [...] sense servir-se de la sang de bocs i de vedells, sinó valent-se de la seva pròpia sang, així ens ha redimit per sempre més [...] Així, doncs, el Crist és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat dels pecats comesos sota la primera; així els qui són cridats reben l'herència eterna que els havia estat promesa» (He 9, 11-15).

Si tot pecat ha contribuït a la passió de Crist, tot acte d'amor vers Ell i els germans ens associa al seu sacrifici, al seu lliurament. «L'Eucaristia és memorial en el sentit que fa present i actual el sacrifici que Crist va oferir al Pare, un cop per sempre, a la creu [...] aquest caràcter sacrificial es manifesta en les mateixes paraules de la institució: "Això és el meu cos entregat per vosaltres" i "Aquest calze és la nova Aliança segellada amb la meua sang, vessada per vosaltres" (Lc 22, 19-20)» (Compendi del Catecisme, n. 280). Per tant, el Calvari encara hi és. El crucifix segueix dret damunt del Calvari eucarístic, que és l'altar.

Els nostres actes de pietat i processons volen ser manifestació d'aquesta realitat. No perdem l'esperit autèntic de la Setmana Santa. Que un cop passats aquests dies sants Crist no sigui el gran Oblidat en les nostres vides. Maria, sola amb Joan, va restar als peus de Jesús a la creu. Maria resta avui també al costat dels seus fills adoptius en els moments de prova i d'alegria. Bona Pasqua!

*Josep Queraltó Serrano, pvre.
Prefecte de la Sang*

A PROPÒSIT DE LA PORTADA...

Enguany la portada de la nostra revista té com a protagonista un dels casc dels armats de la Congregació. Aquesta imatge ens fa pensar en la participació dels soldats romans en els esdeveniments de la Passió de Jesús.

En el relat que ens presenta l'evangelista Joan, els soldats romans participen ja del moment de l'arrest de Jesús, ja que «Judes, doncs, s'endugué la cohort de soldats romans i alguns guardes que els grans sacerdots i els fariseus li havien posat a disposició, i va arribar a l'hort. Venien amb llanternes i torxes, tots armats» (Jn 18,3). Una cohort romana és un terme tècnic que indica un grup d'almenys 200 soldats. Sense endinsar-nos en la credibilitat històrica d'aquesta dada, sí que podem afirmar que, des de la perspectiva teològica de Joan, s'uneixen les forces d'aquest món, representades per les autoritats jueves i les autoritats romanes, per a enfrontar-se a Jesús. I ho fan ben armats. En aquell jardí es trobaran amb un Jesús acompanyat dels seus deixebles. Es produirà l'encontre de dues forces realment desproporcionades. Al bell mig d'aquesta escena, sorprenentment, tota aquella multitud armada, acabarà per terra, en sentir la veu de Jesús que s'identifica com a aquell que estan buscant: «Així que Jesús digué "Sóc jo", retrocediren i caigueren per terra» (Jn 18,6).

Quan Jesús serà conduït al Pretori i jutjat per Pilat, els evangelistes ens relaten les burles i escarnis que els soldats romans fan a Jesús. L'evangelista Mateu serà qui ens en dóna més detalls: «Els soldats del governador es van endur Jesús dins el pretori i reuniren al seu voltat tota la cohort. El van despullar, el cobriren amb una capa de color escarlata i li posaren al cap una corona d'espines que havien trenat, i a la mà dreta una canya. S'agenollaven davant d'ell i l'escarnien dient: "Salve, rei dels jueus!" Li escopien, li prenien la canya i li pegaven al cap.» (Mt 27,27-30). En les típiques ironies evangèliques, especialment pròpies de l'Evangeli segons Joan però realment presents en tots els relats evangèlics, aquestes accions burlesques dels soldats, vestint a Jesús amb els atributs de Rei i saludant-lo com a tal; per al lector de l'evangeli, en el fons de la realitat allí narrada, es convertirà en la manifestació d'allò que en veritat és Jesús, no sols el Rei dels jueus sinó el Rei de tot el món, i que «en el nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra» (Fl 2,10). Així doncs, les burles i escarnis dels soldats romans realment porten implícites una manifestació de la veritable condició de Jesús com a Rei universal, davant el qual tota autoritat ha de postrar-se tot reconeixent la seva autoritat suprema.

Els soldats romans seran els encarregats d'executar la condemna a mort. Per tant, complint amb la seva obligació conduiran a Jesús fins al Calvari, on serà crucificat. L'evangelista Joan descriu les accions posteriors dels soldats romans d'aquesta manera: «Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada

soldat, i també prengueren la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una sola peça de dalt a baix, i es digueren entre ells: “No l'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca”. S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: S'han repartit entre ells els meus vestits; s'han jugat als daus la meva roba. Això és el que van fer els soldats.» (Jn 19,23-24). I l'evangelista ho recalca: «Això és el que van fer els soldats». Què van fer? Complir amb el seu deure simplement? No, també ser instruments del compliment de l'Escriptura, és a dir, de la voluntat de Déu.

Segons la meua opinió, el moment culminant de la participació dels soldats en el relat de la Passió de Jesús es produeix en el mateix instant de la mort del Senyor. Així ens ho relata l'evangelista Marc: «El centurió, que estava enfront d'ell, quan veié la manera com havia expirat, digué: “És veritat: aquest home era Fill de Déu”» (Mc 15,39). Ens podem molt bé imaginar l'escena: un gran silenci s'apodera de l'espai, el centurió, en senyal de respecte màxim, es treu el casc que portava, i fa la seva confessió de fe. No hi ha cap dubte entre els estudiosos que l'evangelí segons sant Marc va ser escrit per a una comunitat provinent del paganisme, i per a molts estudiosos possiblement va ser escrit per a la comunitat de Roma. Per als cristians de Roma contemplar un centurió romà, un dels seus, confessant que Jesús era el Fill de Déu era un orgull i un estímul per a continuar creient en Jesús.

Aquell centurió que davant de la creu es treu el casc i confessa la seva fe en Jesús com a Fill de Déu, va ser el primer d'entre els molts que el seguiran en aquesta confessió. Entre aquests molts hi som nosaltres que, en aquest 2022, tornarem a confessar la nostra fe en Jesús com a Fill de Déu, com a Messies, com a Salvador, tot contemplant-lo havent expirat en la seva creu. I, com els soldats romans, viurem amb intensitat els dies de la Setmana Santa tot acompanyant el Senyor en tots i cadascun dels moments que aquests dies sants ens fan reviure de la Passió i Mort de Jesús. Però no ens quedarem davant de la Creu confessant la nostra fe, sinó que trobarem el sentit d'aquesta fe en el moment de la Resurrecció de Jesús, tot celebrant amb joia la Pasqua.

*Antoni Pérez de Mendiguren Cros, pvre.
Prior de la Congregació*

Armats de La Sang. Jaume Cardona

MEMÒRIA DE LA CONGREGACIÓ 2021

Maria Grau Alasà

Secretària de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist

L'any 2021, un cop més, ha estat marcat en vermell, igual que el 2020 en el calendari de la Setmana Santa i de la nostra congregació. El virus i la pandèmia de la Covid-19, ha continuat fent estralls arreu i ha obligat a continuar mantenint totes les mesures necessàries per evitar la propagació del virus. Tot i que un cop més la Congregació es va veure obligada a suspendre la processó del Sant Enterrament, acte central de la nostra entitat, hem pogut recuperar alguns dels actes més assenyalats. Tot seguit, repassarem cronològicament els fets viscuts per la nostra Congregació durant tot aquest any:

25 de gener: La Junta Directiva de La Sang, amb el visiplau de l'Arquebisbat va decidir suspendre els actes de la Setmana Santa 2021, que incloïen el Via Crucis del Diumenge de Rams, Via Crucis del Divendres Sant i la Processó del Sant Enterrament.

5 de març: Es va presentar el cartell de la Setmana Santa 2021 de la Congregació. Obra de Maria Grau, el cartell representava els peus del Sant Crist de La Sang sobre un fons Negre.

17 de març: La Congregació va editar per primer cop un domàs amb l'escut de l'entitat, juntament amb la resta de confraries, gremis i germandats de la ciutat, per engalanar els balcons durant la Setmana Santa.

Cartell Setmana Santa 2021. Maria Grau

Del 28 de març al 2 d'abril: La Congregació va organitzar el primer concurs de la Setmana Santa a través de les xarxes socials, amb un total de 15 preguntes referents a la Congregació. Finalment, 8 participants van poder gaudir dels diferents premis que se sortejaven.

28 març, Diumenge de Rams: L'equip de Comunicació de la Congregació va presentar el vídeo promocional de la Congregació. Enregistrat pel tarragoní Marc Sáez Olivé i editat per Tecla Comunicació, mostra imatges inèdites de l'església de Natzaret a vista de dron, així com del patrimoni de la Congregació.

Via Crucis Diumenge de Rams. Janet Calvo

A les 19 h, es va realitzar el solemne Viacrucis de Diumenge de Rams a l'interior de la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona. On el Sant Crist de La Sang va dur a terme les estacions del viacrucis per les naus laterals del temple. Unes 200 persones van assistir-hi.

Va ser portat per tres dels membres de la junta directiva, el Sr. Jordi Queralt, el Sr. Esteban Ros i el Sr. Hugo Vives, aquests foren acompanyats a les forques pels congregants Sr. Cristian Duarte i el Sr. Antoni Guerra.

L'acte es va seguir amb totes les mesures sanitàries per la Covid-19.

29, 30 i 31 de març: De les 18 h fins a les 20 h, es va celebrar el tridu en honor al Sant Crist de La Sang i la Mare de Déu de la Soledat, a l'església de Natzaret.

Solemne Tridu. Janet Calvo

A les 19:30 h, es va realitzar la pregària, els cants de l'himne, els salms, la lectura, les lletanies, el pare nostre i la salve regina.

1 d'abril, Dijous Sant: A les 17:30 h, es va realitzar el solemne ofici del Sant Sopar del Senyor oficiat pel prior de la Congregació mossèn Antoni Pérez de Mendiguren prior de la Congregació. Tot seguit els Armats de La Sang, van dur a terme el tradicional torn de guàrdia al Monument.

Canvi de guàrdia al Monument. Janet Calvo

2 d'abril, Divendres Sant: A les 13:45 h, es va dur a terme la tradicional litúrgia de la Veneració de La Creu. L'acte va començar amb la lectura de la passió segons l'evangeli de sant Joan. Com marca la litúrgia, l'altar guarnia sense cap mantell, mentre mossèn Antoni Pérez de Mendiguren, prior de la Congregació, es postrava a terra en símbol d'humilitat i implorant pel perdó dels pecats.

Durant el matí una representació de la junta de la Cofradía del Cristo del Buen Amor y Nuestra Señora de la Amargura con San Juan Evangelista, va fer entrega d'un ram de flors en honor al Sant Crist de La Sang, pel 475è aniversari de la Congregació, que malauradament no es va poder fer l'any 2020.

A les 17 h, a la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona els Armats de La Sang van fer torn de guàrdia a la imatge del Sant Crist de La Sang.

A les 19 h, va donar inici el solemne Via Crucis per l'interior de la Catedral, tal com es va fer el Diumenge de Rams, però aquest cop acompanyat per una guàrdia dels Armats de La Sang.

Va ser portat per tres membres de la junta directiva, Sr. Ramon Mullerat, Sr. Xavier Guinovart i el Sr. Francesc Pintado, aquest foren acompanyats a les forques pels congregants Sr. Cristian Duarte i el Sr. Jordi Massó.

Les estacions del Via Crucis van ser llegides per diferents membres de les confraries, gremis i germandats de la ciutat.

Via Crucis Divendres Sant. Janet Calvo

Un cop finalitzat el Via Crucis el Sant Crist va retornar a l'església de Natzaret on va ser exposat per la seva veneració.

6 de juny: A les 18 h, a la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona, es va celebrar la missa pontifical del Corpus Christi, presidida pel Sr. Arquebisbe amb la posterior processó per l'interior del temple. El membre de la junta directiva, Sr. Jordi Queralt va ser l'encarregat de dur el tàlem que custodiava el Santíssim Sagrament.

17 de juny: A les 19:30 h, a l'església de Natzaret es va celebrar la Junta General Ordinària, ajornada a causa de la pandèmia de la Covid-19. En aquesta es van tractar i aprovar tots els punts de l'ordre del dia. Aprovació d'actes, pressupost, memòria i ratificació dels nous càrrecs de la junta directiva.

2 d'octubre: A les 12 h, a l'església de Natzaret es va celebrar la Santa Missa de la Diada La Sang 2021. Tot seguit es van lliurar l'escut d'argent de la Congregació al Sr. Josep Maria Roig Nin, qui no va poder assistir per motius de salut, Sr. Joan Antón Cortés Ascaso i al Sr. Francesc Serres Martí.

Per part dels Armats de La Sang, el guardonat va ser el Sr. Joan Josep Morro Grau amb motiu dels seus vint-i-cinc anys com armat.

En acabar i per cloure l'acte el Cor InCrescendo ens va oferir un petit concert.

Diada de La Sang 2021. Daniel Pallejà

13 d'octubre: Una representació de la junta directiva formada pel Prefecte, Mossén Josep Queraltó Serrano; el sotsprefecte, Sr. Rafel Pintado Simó i el coordinador general de la processó, Sr. Daniel Pallejà Blay, es va reunir amb l'alcalde de Tarragona, Sr. Pau Ricomà Vallhonrat, per tal d'informar-lo sobre els actes que la Congregació va organitzar per la clausura del 475è aniversari, que no es van poder celebrar l'any 2020. Igualment, es van tractar diferents temes com la processó del Sant Enterrament del 2022.

9 de novembre: A les 19 h, a l'església de Natzaret es va realitzar la missa en record als congregants difunts, oficiada pel prefecte de la Congregació, mossén Josep Queraltó Serrano.

18 de novembre: El grup dels Amics dels Goig de Barcelona, va visitar l'església de Natzaret, on el congregant Sr. Carles Baches i el sotsprefecte Sr. Rafel Pintado, van poder oferir-los una visita guiada, mostrant el patrimoni de la Congregació.

Visita Amics dels Goig de Barcelona. Arxiu Congregació

19 de novembre: A les 19 h, a l'església de Natzaret va tenir lloc el primer acte de cloenda del 475è aniversari de la Congregació. La Moixiganga de Tarragona va oferir la representació dels misteris de la passió als peus del Sant Crist de La Sang.

20 de novembre: A les 19 h, a la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona, l'Agrupación Musical Virgen del Consuelo del Vendrell, ens va oferir un concert de marxes processionals. *De tus Penas, Cautivo; En el Valle de Tu Amor o Convelo* van ser algunes de les marxes que es van poder sentir a l'interior del Temple.

Concert A.M. Virgen del Consuelo. Janet Calvo

21 de novembre: A les 10:30 h, des de l'església de Natzaret, el penó negre de la Congregació juntament amb la Banda de Timbalers de la Flagel·lació obria la comitiva del trasllat processional del Sant Crist de La Sang fins a la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona.

Tot seguit, una representació de la Cohort Romana dels Armats de La Sang, formada per 16 soldats, 2 timbalers, el Capità Manaies, 1 trompeta i el Signífer, escoltava al Sant Crist de La Sang durant el recorregut.

Finalment, la Junta Directiva de La Sang i una representació de la Junta Directiva de la Congregació de Senyores de la Mare de Déu de la Soledat, tancava la comitiva.

Un cop arribat a la Catedral, el Sant Crist presidí la missa de clausura del 475è aniversari, oficiada per l'arquebisbe, Excm. i Rvdm. Sr. Joan Planellas i Barnosell i l'abat de Poblet, Fra Octavi Vila.

Missa Cloenda 475è Aniversari. Janet Calvo

El Sant Crist va ser portat pels congregants el Sr. Octavi Potaú, el Sr. Xavier Guinovart i el Sr. Esteban Ros acompanyats de les forques, el Sr. Cristian Duarte i el Sr. Jordi Massó. A l'acte hi van assistir entre altres autoritats, l'alcalde de Tarragona, Sr. Pau Ricomà Vallhonrat; el president del Port de Tarragona, Sr. Josep Maria Cruset Domènech, així com la resta de representants d'altres confraries, germandats i gremis de la ciutat.

Més de 400 persones van poder seguir la missa de cloenda que coincidí amb la Missa de Diumenge i la festivitat de Crist Rei.

Un cop acabada la missa amb el mateix ordre de l'anada, tota la comitiva va tornar a l'església de Natzaret, on per finalitzar, els Armats van realitzar l'acatament al Sant Crist, que quedà exposat a la veneració dels fidels, posant punt final als actes de cloenda del 475è aniversari.

Del 26 de novembre al 18 de desembre: La Congregació va iniciar les festes nadalenques realitzant un any més el Pessebre a l'interior de l'església de Natzaret i organitzant el ja tradicional Recapte d'Aliments amb la col·laboració de la Congregació germana de la Soledat. Un any més, els congregants van col·laborar-hi solidàriament aportant productes alimentaris no peribles i productes d'higiene personal. Aquesta recapta es va donar a Càritas.

10 de desembre: A les 19:30 h, a l'església de Natzaret, va tenir lloc el concert de Nades a càrrec del Jove Cor de l'Schola Cantorum dels Amics de la Catedral. On van oferir diferents nades, acompanyades de l'orgue.

15 de desembre: A les 19:00 h, a l'església de Natzaret, va tenir lloc el tradicional concert de Nadal a càrrec de l'Aula de Música Tradicional i Popular el Tecler.

No podem finalitzar aquesta memòria sense agrair a tots els congregants que han estat sempre disposats a col·laborar voluntàriament en les diferents tasques que des de la Congregació se'ls ha encomanat, com per exemple adaptar l'obertura de l'església els divendres i dissabtes, etc.

Fe d'errates de la memòria 2020.

Per un error de maquetació, en la memòria del 2020 van desaparèixer els següents actes celebrats entre el 10 de juliol i el 16 de novembre.

10 de juliol: La directora del museu diocesà, Sra. Sofia Mata, va pronunciar la conferència "La Guerra Civil 1936-39. Patrimoni religiós, arquitectònic, artístic, bibliogràfic i documental de la ciutat de Tarragona", en la qual va repassar

tot el patrimoni perdut a la ciutat de Tarragona en els primers dies de l'alçament de 1936, així com durant la guerra del 1936-1939.

17 de juliol: Es va presentar la carpeta amb el recull dels goigs de la Congregació de la Sang. La presentació va anar a càrrec del congregant i tresorer dels Gogistes Tarragonins Sr. Manel Callao Costa, el qual va desgranar cada un dels goigs que componen la carpeta: El Sant Crist de La Sang; la Mare de Déu de La Soledat; el pas de la Flagel·lació; el Crist de la Humiliació o dels Penitents i la patrona Santa Marina. Al final de la presentació, els Gogistes Tarragonins van obsequiar al presentador i a la Congregació d'un quadre amb els goigs de Sant Fructuós -patró dels Gogistes-.

25 de juliol: La Congregació va organitzar "La Sang obre les portes", tres visites guiades a l'església de Santa Maria de Natzaret i Casa de la Sang. L'acte va ser tot un èxit d'assistència. La visita va ser dirigida i explicada pel secretari de la Congregació, Sr. Daniel Pallegà. Els assistents van conèixer l'origen i la història de l'església de Natzaret i de la Casa de La Sang tot visitant els dos edificis. Arribats a la Sala dels Armats, el congregant Sr. Agustí Busquets va explicar la història dels Armats. Es van finalitzar les visites amb un tast de vins al terrat dels armats amb la col·laboració del congregant Sr. Jordi Bertran i la Denominació d'Origen "Tarragona" -entitat que va aportar els vins-.

29 de juliol: El Sr. Arquebisbe de Tarragona, Dr. Joan Planelles i Barnosell va aprovar i signar els nous estatus de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Tarragona. D'aquesta manera, en aquest any tan assenyalat, s'inicià una nova etapa en la llarga història de la Congregació. Després de 144 anys la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist torna a ser una congregació mixta.

16 d'octubre: La Junta Directiva obre el procés electoral per l'elecció dels càrrecs seglars de la Junta Directiva.

16 de novembre: La Junta Directiva decideix suspendre l'actuació de la Moixiganga i la Processó Extraordinària commemorativa dels 475 anys, a causa de la situació sanitària del Covid-19.

Un cop tancat el termini d'acceptació de candidatures per renovar els càrrecs seglars de la Junta Directiva, s'ha presentat una sola candidatura encapçalada pel Sr. Rafel Pinado Simó.

ישוע הנצרי מלך היהודים
IHERU NASSPACU BASTACU IMAMU
IESVS NAZARENVS REX IYHODVM

PROGRAMA D'ACTES SETMANA SANTA 2022

DIVENDRES, 25 DE MARÇ

20h A l'església de Natzaret, PRESENTACIÓ DEL NÚMERO 39 DE LA REVISTA "LA SANG" i del QUADERN D'ACTIVITATS PER NENS "LA SANG" a càrrec del Sr. Enric Company Armengol, comunicador i presentador.

DEL DILLUNS 28 DE MARÇ AL DISSABTE 9 D'ABRIL

A la Casa de La Sang, REPARTIMENT DE VESTES I IMPROPERIS als congregants, congregantes, aspirants i altres persones interessades que prèviament ho hagin sol·licitat.

Horari: De dilluns a divendres de 17 a 20h, i els dissabtes d'11 a 13h.

DIMECRES, 30 DE MARÇ

20h A l'església de Natzaret, PRESENTACIÓ DEL XXIè OPUSCLE de la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat, a càrrec del Sr. JORDI GUÀRDIA-ROMEU, teòleg, especialitzat en litúrgia i director de cants a la Catedral de Tarragona, i membre del Centre Pastoral Litúrgica de Barcelona.

DIMARTS DE PASSIÓ, 5 D'ABRIL

18:30h A l'església de Natzaret, CONCERT DE SETMANA SANTA amb l'AULA DE MÚSICA TRADICIONAL I POPULAR EL TECLER.

DIMECRES, DIJOUS I DIVENDRES DE PASSIÓ, 6, 7 I 8 D'ABRIL

De 18 a 20h A l'església de Natzaret, CELEBRACIÓ TRIDU en honor al Sant Crist de La Sang i a la Mare de Déu de la Soledat. A les 19:45h es realitzaran les pregaries.

DISSABTE DE PASSIÓ, 9 D'ABRIL

19h A la parròquia de la Santíssima Trinitat, MISSA I OFERIMENT DEL CIRI PASQUAL per part de les dues congregacions sota la advocació de La Sang.

DIUMENGE DE RAMS, 10 D'ABRIL

11h Al carrer de les Coques BENEDICCIÓ DE LES PALMES. Processó a la S. E. Catedral i Santa Missa presidida per l'Excm. i Rvdm. Mons. JOAN PLANELLAS BARNOSELL, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat. Organitza: Capítol de la Catedral de Tarragona.

19h Des de l'església de Natzaret, SOLEMNE VIACRUCIS que discorrerà per la Part Alta i el Passeig Arqueològic fins a la S. E. Catedral, on serà venerat el Sant Crist de la Sang. Posteriorment es retornarà a l'església de Natzaret. Els congregants, congregantes i aspirants hi assistiran amb la vesta i gorgera reglamentària.

Itinerari: Plaça del Rei, Portella, Granada, portal de Sant Antoni, passeig de Sant Antoni, Muralles (pel passeig Arqueològic), portal del Roser, plaça del Pallol, Cavallers, Major, Merceria, Pare Iglesias, Pla de la Seu i Catedral. Tornada a Natzaret per Pare Iglesias, Merceria, Major, la Nau i Plaça del Rei.

DIMECRES SANT, 13 D'ABRIL

19:30h Assistència del pas La Flagel·lació acompanyat dels aspirants, congregants, congregantes i la Banda dels Aspirants a la PROCESSÓ DEL DOLOR, que sortirà de l'església parroquial de Sant Joan Baptista.

Organitza: Germandat de Nostre Pare Jesús de la Passió.

Els congregants, congregantes i aspirants que desitgin acompanyar el nostre pas hi assistiran amb la vesta i gorgera reglamentària o cucurulla penitencial.

Itinerari: Plaça de la Mitja Lluna, Gasòmetre, Soler, plaça Corsini, Cañellas, Rambla Nova, Unió i plaça de la Mitja Lluna.

DIJOUS SANT, 14 D'ABRIL

17:30h A l'església de Natzaret, solemne MISSA DE LA CENA DEL SENYOR. Tot seguit, TORNOS DE GUÀRDIA D'HONOR DELS ARMATS al Santíssim Sagrament.

DIVENDRES SANT, 15 D'ABRIL

6h A la S. E. Catedral, SERMÓ DE PASSIÓ.

6:15h A l'església de Natzaret, sortida dels congregants i congregantes acompanyant el Sant Crist de la Sang, que es dirigiran a la S. E. Catedral, lloc on a partir de les 6.30h sortirà el SOLEMNE VIACRUCIS pels carrers de la Part Alta i que finalitzarà a l'església de Natzaret amb la veneració al Sant Crist de la Sang.

Els congregants i congregantes hi assistiran amb la vesta reglamentària i cucurulla penitencial.

Itinerari: Anada a la Catedral per plaça del Rei, Santa Anna, plaça del Fòrum, Merceria, Pare Iglesias i Pla de la Seu. Viacrucis per Pla de la Seu, Les Coques, Sant Pau, Pla de Palau, Guitarra, baixada del Roser, Salines, plaça de la Font, Cos del Bou, baixada Peixateria, Sant Hermenegild i plaça del Rei.

11h A l'església de Natzaret, Solemne ACCIÓ LITÚRGICA DE LA PASSIÓ I MORT DEL SENYOR i VENERACIÓ DE LA CREU.

16h Sortida dels Armats de l'església de Natzaret per iniciar la RECOLLIDA DELS PASSOS de les diferents confraries i germandats que participaran a la processó, situats a la Rambla Vella, Plaça Verdaguer, Rambla Nova, Carrer Unió i Part Alta de la ciutat, i traslladar-los a la Plaça del Rei.

19:30h Sortirà de l'església de Natzaret la tradicional PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT, declarada "Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional" per la Generalitat de Catalunya i organitzada per la nostra Congregació, amb l'assistència de totes les confraries, gremis, congregacions i germandats de la ciutat amb els seus respectius passos.

Serà el banderer principal de la Processó el congregant Sr. JAUME MULLERAT PRAT.

Serà el portador de la bandera dels aspirants el Sr. MIQUEL ÀNGEL SORIANO-MONTAGUT MARCOS, fill de l'escultor ampostí Innocenci Soriano-Montagut Ferré.

Itinerari: Plaça del Rei, Portella, passeig de Sant Antoni, portal de Sant Antoni, plaça de Sant Antoni, Descalços, plaça de la Pagesia, Arc de Sant Llorenç, Sant Pau, Pla de Palau, Mare de Déu del Claustre, Escribanies Velles, Pla de la Seu, Les Coques, Pare Iglesias, Merceria, plaça de les Cols, Major, baixada de la Misericòrdia, plaça de la Font, Sant Fructuós, Comte de Rius, Rambla Nova, Sant Agustí, Portalet, Trinquet Nou, plaça de l'Esperidió, baixada de la Pescateria, Sant Hermenegild i plaça del Rei.

DISSABTE SANT, 16 D'ABRIL

18h Des de l'església de Natzaret, PROCESSÓ DE LA MARE DE DÉU DE LA SOLEDAT, organitzada per la Congregació de Senyores sota la Invocació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist i de la Mare de Déu de la Soledat, amb l'exercici de la Corona Dolorosa a la Catedral de Tarragona.

22:30h VETLLA PASQUAL a la S. E. Catedral, oficiada per l'Excm. i Rvdm. Mons. JOAN PLANELLAS BARNOSELL, arquebisbe metropolità de Tarragona i Primat.

Tots els actes d'aquest programa queden supeditats a l'evolució de la situació sanitària. Igualment, s'establiran totes les mesures sanitàries per evitar el contagi de la COVID-19.

ENRIC COMPANY ARMENGOL

PRESENTADOR REVISTA LA SANG 2022

Equip de redacció i edició. Revista 2022

Enric Company Armengol, nascut a Tarragona, és presentador de televisió des de l'any 2003. Ha presentat programes com Entre Todos (La1 de TVE) i ha estat reporter d'Espanya Directo (La1 de TVE), Fabricando Made In Spain (La1 de TVE), Verano Directo (laSexta) o Tarde Directo (laSexta).

És presentador d'esdeveniments, conferenciant i formador.

Què l'uneix a la Congregació de la Sang?

Quan vaig néixer, l'any 1975, el meu pare, Antoni Company Ventosa, ja em va inscriure com a aspirant a la Congregació de la Puríssima Sang, tal com havia fet amb els meus germans grans. Ell durant molts anys va portar el Sant Crist i estic convençut que poques coses l'omplien més. Vivia la Setmana Santa en general, i La Sang en particular, d'una manera molt especial i li estic molt agraït perquè m'ho va saber transmetre.

Ara 46 anys després, jo he fet el mateix amb el meu primer fill, en Bernat. El primer que vaig fer en arribar a casa després del seu naixement, va ser escriure a secretaria per demanar la seva admissió com a aspirant de la Congregació. Estic segur que el meu pare hagués estat orgullós de veure el nom del seu net a la llista que cada any acompanya a l'opuscle.

Com viu la Setmana Santa normalment?

Amb nostàlgia. La Setmana Santa amb La Sang em fa recordar cada any que hi vaig participar, primer com a aspi-

rant, i després com a congregant. Em porta molts records dels meus pares, de la meva àvia Irene que fins als 103 anys no es va perdre cap detall des del seu balcó del Passeig de Sant Antoni, de les meves ties Maria Rosa, Nuri i Montserrat, sempre orgulloses...

Divendres Sant em recorda els nervis per tenir la vesta a punt, de ciris, d'olor a oli, d'aquells silencis, d'estones de complicitat amb els meus companys de La Salle Tarragona que també venien a la Processó...

El darrer record que en tinc és del 2019. Vaig tenir la sort d'acompanyar als portants del Sant Crist i ja només penso a repetir.

Creu que la pandèmia ha afectat negativament a les confraries de Setmana Santa?

Sense dubte. Una confraria no deixa de ser una comunitat que pretén fomentar les relacions fraternals entre els seus membres. Això la COVID no ho ha permès. Ens ha aïllat, que és exactament el contrari del que pretén una confraria. No obstant això, crec que en cap moment s'ha perdut el con-

venciment de què el final és més a prop que lluny i que la normalitat tornarà amb seguretat.

Quan neix la seva vocació de periodista?

Quan tenia 6 o 7 anys ja vaig presentar un informatiu al menjador de casa meva, per la meva família. No recordo quins eren els titulars, però imagino que no eren notícies gaire transcendents. La vocació, com li ha passat a tothom d'una manera o altra, ja feia per fer-se notar. Mai vaig tenir vergonya de posar-me davant d'un públic i comunicar, un fet que no vaig tenir gaire en compte a l'hora de llicenciar-me en Administració i Direcció d'Empreses a la URV. Potser per aquest motiu, uns anys després, aquesta vocació va tornar per mi i em va portar a viure tota una sèrie d'experiències professionals a televisió que mai hagués pensat.

En diverses ocasions, ha hagut de retransmetre processons i actes de Setmana Santa d'arreu d'Espanya, com recorda aquells reportatges?

Força segur de mi mateix, la veritat. A España Directo, a Televisió Espanyola, hi treballàvem 200 persones i diria que jo era l'únic que havia participat activament en una processó de Setmana Santa. Suposo que per això m'enviaven a mi. Tinc un record especial d'un any que vaig cobrir la Processó de Setmana Santa de Sevilla. Va ser molt colpidor. Allà el silenci és igual de poderós, però els sentiments s'accentuen. Un cop acaben les festes de Nadal ja només pensen en la Setmana Santa. És molt *frapant*.

Com a expert en comunicació, creu que la comunicació és el taló d'Aquil·les de la Setmana Santa? Creu que una comunicació més propera i actual és possible?

Jo crec que la comunicació és el taló d'Aquil·les de molts dels escenaris quotidians de la nostra vida personal i professional. A l'escola no ens han ensenyat a comunicar-nos i això fa que, sovint, ens costi fer-nos entendre. Explicar què és la Setmana Santa, una celebració amb tants segles de tradició, que forma part del nostre patrimoni cultural i que està oberta a tothom, no hauria de ser tan difícil. Però ens costa. Cal fer un esforç en aquest sentit per saber explicar a tothom com val la pena participar en la Setmana Santa d'una ciutat com Tarragona, independentment de la teva fe, perquè és inigualable.

Què significa per a vostè ser el presentador de la revista de l'any 2022?

Una il·lusió molt gran i al mateix temps una responsabilitat, sent conscient de la importància del que és una presentació de la revista. Fa uns anys ja vaig tenir alguna conversa en aquest sentit amb el mossèn Josep Queraltó, però en aquell moment vaig pensar que no ho faria bé. Ara sí que m'he vist amb cor. Una altra cosa és a veure com surt finalment!

En qualsevol cas, aquesta invitació és tot un honor i, en certa manera, una forma de tancar un cercle que va començar ja fa un bon grapat d'anys. Per mi, ara que visc fora de Tarragona, és una oportunitat de continuar sentint-me a prop d'aquesta ciutat.

En els últims anys hem vist grans presentacions d'opuscles i revistes de confraries, algunes de molt innovadores amb elements teatrals, audiovisuals... Com serà la seva presentació? Quin serà l'eix vertebrador?

Jo que visc de la paraula, crec que no hi afegiré res més, però mai se sap! Us hi espero.

1922, FA CENT ANYS

Daniel Pallejà Blay

L'any 1922, la ciutat de Tarragona tenia 24.100 habitants i 11.700 electors. Al dic de llevant del port s'hi instal·là un peculiar rellotge (restaurat el 2021), que substituïa els tocs de trompeta per indicar l'hora d'inici de treball i de fi de la jornada laboral. S'aprovà el "tercer plan de ensanche", que va regir el creixement de la ciutat al voltant d'una plaça (Imperial Tàrraco) i l'ampliació cap al nord-est (actual avinguda de Catalunya). Es millorà l'enllumenat públic de la Rambla. El 7 d'abril s'estrenà al Saló Modern la pel·lícula "Heroísmos", rodada íntegrament a Tarragona per la Creu Roja, amb l'objectiu de recaptar diners per construir l'Hospital de Sang de la ciutat. La botiga de Conrado Miquel venia els primers discos parladors de ceràmica, que es podien escoltar en un gramòfon i que valien 10 pessetes. Se celebrà la II edició de la Cursa Armangué, que portà a la ciutat més de 15.000 espectadors. El Nàstic es convertí en la primera entitat provincial que superava el miler de socis i el 20 d'agost inaugurà el nou camp al Camí de l'Àngel (després avinguda de Catalunya) amb un partit entre el F.C. Barcelona, campió d'Espanya, i el F.C. Espanya, campió de Catalunya. El 26 de desembre el mític porter Ricardo Zamora jugà de porter amb el Nàstic davant de 10.000 espectadors, segons les cròniques de l'època, en el segon partit internacional que es jugà a Tarragona contra l'Sport Club Wacker de Leipzig (Alemanya). El resultat, empat a 2 gols. El Barça també inaugurà el camp de les Corts. James Joyce publicà la seva obra *Ulisses*. S'estrenà *Nosferatu* de Murnau, una de les joies del cinema expressionista. El papa Benet XV morí als 67 anys a causa d'una epidèmia de grip a Itàlia. Fou escollit com a nou papa el cardenal de Milà, Achille Ratti, amb el nom de Pius XI.

Iniciem la recuperació de la memòria perduda de la Congregació corresponent a l'any 1922 a partir del 12 de febrer, data en què va tenir lloc la Junta General Ordinària de la Congregació sota la presidència del prefecte Mn. Hermógenes Malo "siendo numerosísima la asistencia de socios":

Después de darse cuenta del movimiento de fondos durante el año último, de varias comunicaciones de relativa importancia y de acordarse concurrir a la solemne procesión el Viernes Santo, previa la venia de S. E. El Cardenal y demás autoridades, se procedió a la renovación de parte de la Directiva, siendo elegidos: Vocal eclesiástico 1.º, Rdo. D.

José Miró; Mayoral 1.º, D. Pascual Monravá; vocal 1.º seglar, D. Salvador Martí; id. 4.º id., D. Luís Arola; secretario (reelegido), D. José Reyes¹

La resta de components que continuaven a la Junta Directiva de la Congregació eren els següents: Sr. Ferran de Querol Bofarull, sotsprefecte; Sr. Antoni Elias Buxadé, majoral segon; Sr. Francesc Rigau Marot, majoral tercer; Mn. Lluís Güerri Esteve, prior; Mn. Josep Figuerola Sanromà i Mn. Joan Ros Arnau, vocals eclesiàstics segon i tercer respectivament; Sr. Joaquim de Querol de Rius, vocal seglar segon; Sr. Josep M. Vives Raventós, vocal seglar tercer; Sr. Josep Gil Sabaté, vocal seglar cinquè; Sr. Joan Rosset Abeilló, vocal seglar sisè i Sr. Rafael Miracle Vallés, sotssecretari.

El nou majoral segon, Pascual Monravà, va adquirir un nou llibre de comptes, en el qual va anotar tots els ingressos i despeses que la Congregació realitzà en concepte d'emissió i cobrament de quotes, venda de medalles, estatuts, atxes i lloguers de vestes. Afortunadament, aquest llibre ha arribat fins als nostres dies i el tenim conservat al nostre arxiu. Hi podem observar que l'any 1922 la quota anual era de 5 pessetes, repartides en dues remeses de 2,50: la primera es passava al gener com a ordinària i la segona a l'octubre com a extraordinària. Una medalla valia 6 pessetes; un exemplar dels estatuts 1,50; el cartró per una atxa es cobrava a 4 i el lloguer de la vesta a 5. Podem observar també, pel nombre de rebuts emesos, que al gener la Congregació tenia 312 membres.

Durant la Quaresma, tots els dilluns a les sis de la tarda es resaven a Natzaret els "Misteris de la Puríssima Sang", amb la meditació corresponent, sermó per part d'un prevere i cant del salm miserere².

El 10 de març a dos quarts d'onze del matí es va celebrar a l'església de Natzaret, conjuntament amb la Congregació de Senyores de la Soledat³, l'annual missa en sufragi dels congregants i congregantes difunts durant l'any anterior, celebrada pel prior Mn. Lluís Güerri acompanyat del prefecte Mn. Hermógenes Malo i del vocal eclesiàstic Mn. Joan Ros. La música de capella va anar a càrrec del Sr. Gols. Tal

¹ *Diario de Tarragona*, 14/2/1922, p. 2.

² *Diario de Tarragona*, 26/3/1922, p. 2.

³ *Diario de Tarragona*, 9/3/1922, p. 2.

Títol de Congregant Major a favor del rei d'Espanya Alfons XIII concedit per la Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Tarragona el 19 de març de 1922. Archivo General de Palacio, Diplomas y Carteles, 313

com podem observar en el llibre de misses i funcions de l'església de Natzaret conservat a l'arxiu de la Congregació, la celebració va tenir un cost total de 36,50 pessetes, 25 de les quals van servir per pagar el mestre Gols⁴.

La Junta Directiva va acordar regalar al rei Alfons XIII un artístic pergami amb el títol de "Congregant d'Honor", que li va ser concedit l'any 1920, i oferir-li l'honor de presidir i ser portador de la bandera de la Congregació a la Processó del Sant Enterrament.

Durant uns dies, a l'aparador de la Sastreria Brell, situada a la Rambla Nova cantonada amb carrer Comte de Rius, antic carrer Hospital, s'hi va poder contemplar el pergami que va ser realitzat per l'artista il·lustrador tarragoní Sr. Joan Molas:

Dicha obra, de gran composición histórica y cristiana, merece un especial estadio, por abarcar el Antiguo Testamento, llegando hasta mediados del siglo XV.

Representa el pergamino: en el centro superior y dentro un óvalo, el Santo Cristo de la Congregación, con la cabeza de Adán y las costillas de Eva, que la tierra las expulsa y cumpliendo una de las profecías y en señal de haberse realizado la redención humana. En el fondo, las montañas agrietadas y los castillos derrumbándose, así como el sol y la luna entregándose a la muerte del Redentor.

Sirve de peana el escudo nacional, engrandecido por el calor que recibe del crucificado; a ambos lados del escudo un monarca y un fraile, demostración de los dos poderes más fuertes en la época

4 Llibre d'anotacions "Misas y demás funciones celebradas a la iglesia de Nazareth. 1919-1936". Arxiu Congregació La Sang: p. 8

medieval; sobre el monarca, un caballero cruzado que victoriosamente muestra una rodel con la cruz y espada triunfante al regreso de los Santos Lugares; y la Iglesia, representada por un fraile, protege a un flechero, elemento primordial y necesario cuando la construcción de los grandes Cenobios, uniéndose ambos poderes en tres cabezas que rematan por debajo del escudo, en señal de unión y concordia.

Dentro una trifolia, San Pablo, apóstol, por ser quien trae la nueva predicación cristiana; en su parte opuesta Santa Tecla, su discípula predilecta, que en el siglo XI los tarraconenses la aclaman por patrona. Sendos escudos de la ciudad y de la Congregación, protegidos por dos animales que, mor-diéndose el uno al otro, sufren una mortificación,

Alfons XIII. Congregant d'Honor 1920-1941

señal de caridad, emblema predilecto de la Corporación que dedica el documento. En otras trifolias San Fructuoso, mártir, y San Hermenegildo, como primer rey que recibe la palma.

En su parte baja, el Crismón, sostenido por dos ángeles góticos como bendiciendo el nombre del actual Monarca; a éste, que parece van a acometerle unos animales, interpónese otra figura, demostrando que el reinado de Alfonso XIII es estable y feliz, y que vence todos los obstáculos por ser católico.

A un ángulo, un rey de la reconquista, que ha vencido al último árabe de Tarragona y dominado su religión mediante entrega del Corán, en señal de estar segura ya la patria de la morisma. A su opuesto un fraile cisterciense iluminando un Códice, ya que por ellos España tuvo esplendor en las Artes y Letras.

Las letras orladas y de carácter monacal, de factura y labor de mediados del siglo XV, con intercalación de oro en panes, y recordando las formas y tradiciones de los famosos Códices de Poblet⁵.

Pocs dies després, el pergamí i la petició van ser lliurats al monarca a través del senador i il·lustre patrici tarragoní, en Ramon de Morenés i Garcia-Alessón⁶, que tenia els títols, entre d'altres, de Baró de les IV Torres, Comte d'Assalt, Marquès de Grigny, Comte de la Peña del Moro i Cavaller del Reial Cos de la Noblesa de Catalunya.

El rei Alfons XIII, que l'any 1920 concedí a Ramon de Morenés la Grandesa d'Espanya per petició unànime de l'Ajuntament de la nostra ciutat, acceptà l'oferiment, però designà que fos el governador militar de Tarragona, Francesc Sánchez Manjón, qui presidís i portés la Bandera de la Congregació en el seu nom⁷.

La Congregació establí converses amb la Germandat del Sant Ecce Homo, que feia ja tres anys que no acompanyava el misteri, per poder resoldre definitivament la falta d'avinença entre elles. Recordem el litigi obert l'any 1918 entre les dues confraries per la propietat i els drets d'acompanyament del nou pas⁸. Lluny d'arribar a un acord, el 8 d'abril

⁵ Diario de Tarragona, 19/3/1922, p. 2

⁶ Tarragona, 25/3/1922, p. 2

⁷ Diario de Tarragona, 14/4/1922, p. 1

⁸ Veure PALLEJÀ BLAY, Daniel: "1918, fa cent anys" a Revista La Sang núm.35, Tarragona 2018: p.32

la Congregació establí unes “Bases de arreglo”⁹, que no van ser acceptades:

Bases que presenta la Congregación de la Purísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo para ceder el usufructo del paso Ecce Homo cuya propiedad es de la Mitra.

1º La Real Congregación cede a la Hermandad denominada del Ecce Homo el usufructo a perpetuidad del citado paso con la sola obligación de

9 AHAT. Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona. Capsa 4, 15a-8.7. Ecce Homo 1882-1994

Pas de l'Ecce Homo de Josep Rius. Arxiu Congregació

llevarlo a la procesión del Viernes Santo y caso de no poder llevarlo dicha Hermandad lo sacaría la Real Congregación.

2º La Real Congregación se compromete a pagar los gastos que ocasione el llevar el paso a la procesión excepto lo que sea pompa como luces del paso, adornos, música, etc.

3º El culto de dicho paso se dará en la Iglesia de Nazareth mientras no disponga otra cosa en contra el Prelado que rija la Diócesis.

Tres dies després la Germandat del Sant Ecce Homo reenvià les bases al cardenal Vidal i Barraquer on argumentava les seves diferències per tal que el prelat decretés una resolució final. El cardenal ho va resoldre el mateix dia establint les bases definitives i demanant a la Germandat que les acceptés i les notifiqués als seus associats:

1º La Hermandad del Santo Ecce Homo cuidará de sacar cada año en la procesión del Viernes Santo el nuevo Paso del «Ecce Homo» procurando lo acompañen todos sus asociados.

2º Los gastos necesarios de llevar el Paso en dicha procesión correrán a cargo de la Real Congregación de la Purísima Sangre, siendo de cuenta de la Hermandad los de iluminación del Paso, adornos, música, etc.

3º También correrán a cargo de la Real Congregación los gastos del culto de dicho Paso, que se le dará en la Iglesia de Nazareth.

4º Caso de que algún año no fuese posible a la Hermandad sacar dicho Paso en la repetida procesión, el Administrador Mayor de la misma, antes de la segunda Dominica de Cuaresma, lo pondrá en conocimiento del Prelado diocesano, el cual acordará lo que estime oportuno.

La Germandat del Sant Ecce Homo acatà la resolució i inicià els preparatius per tornar a sortir de nou a la Processó acompanyant el pas¹⁰.

El dia anterior, 10 d'abril, en sessió plenària de l'Ajuntament es comunicà la invitació de la Sang per assistir a la Processó del Sant Enterrament, s'acordà acceptar-la i que hi

10 Ídem

assistissin tots els regidors que així ho desitgessin. També es comunicà una petició per part del prefecte per demanar una subvenció municipal de 500 pessetes per a l'organització de la Processó. En aquest cas s'acordà que la petició passés a una comissió que estudiï el cas¹¹. Seguint el fil de la subvenció, aquesta no va ser tractada fins a la sessió de plenari celebrat el 14 d'agost, no sense polèmica per part dels regidors republicans, que votaren en contra. El resultat va ser d'11 a 4 a favor de concedir dita subvenció¹².

El Dimecres Sant la Congregació publicà a la premsa local les normes que els congregants havien de seguir per a la bona organització de la Processó del Sant Enterrament:

¹¹ *Diario de Tarragona*, 11/4/1922, p. 2.

¹² *Diario de Tarragona*, 16/8/1922, p. 1.

1922 Carrer del Pare Iglesias. Foto Tarragona Antiga

Esta Real y venerable Congregación, cumpliendo con lo dispuesto en sus estatutos, pone de manifiesto las siguientes prescripciones:

1. Se recuerda a los señores congregantes la obligación reglamentaria de asistir a las funciones de Jueves y Viernes Santo, que con toda solemnidad se celebrarán en la iglesia de la Congregación, a las siete de la mañana de cada uno de dichos días.

2. Se encarga a los congregantes la puntual asistencia a la procesión general de la Congregación, y en caso de que no puedan asistir personalmente, hacerse sustituir, a fin de que la Asociación cumpla religiosamente uno de los fines para que fue instituida y viene practicando desde remotos tiempos, a cuyo efecto observarán las siguientes disposiciones:

1ª Los congregantes concurrirán con la debida anticipación a la iglesia para que en el acto de ser llamados por su número, reciban el hacha y se coloquen en el puesto que les corresponda, debiendo volver el hacha sobrante y la papeleta en el acto de entrar la procesión en la iglesia, pues de no verificarlo así, la falta de entrega de los trozos sobrantes, irroga a la Congregación, por la que todos debemos velar, perjuicios que se evitan cumpliendo lo recomendado.

2.ª No será admitida ninguna persona a la procesión del Viernes Santo con vesta y capuz que no sea congregante o sustituya uno de éstos, a cuyo fin deberán usar el escudo, cuyo modelo tiene adoptado la Asociación, exceptuando solamente los individuos que llevan improperios.

3.ª Al entrar en la iglesia, todos los congregantes o sustitutos se quitarán el capuz y permanecerán descubiertos hasta el momento de ocupar el puesto que les corresponda en la procesión.

4.ª Al salir ésta y durante el curso de la misma, observarán todo el recogimiento debido a tan religioso acto, y para dar más respetabilidad al mismo, si el tiempo lo permite, llevarán suelta la cola de la vesta, cuyo cumplimiento cuidarán los arregladores nombrados al efecto.

Los señores arregladores darán conocimiento en la primera sesión que celebre la Junta directiva, de las faltas que se hayan cometido, para proceder a lo que haya lugar.

Tarragona 12 de Abril de 1922. - Por Acuerdo de la Junta Directiva - El secretario, José Reyes.

Notas: Los que lleven improperios, deberán reunirse en la iglesia de la Trinidad.

—La Junta directiva ruega con el mayor interés a todos los señores congregantes de la Purísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo, a los congregantes de las otras Hermandades y a todos en general que, a la llegada a Nazareth, procuren volver a sus casas por calles distintas a las que va aún en curso la procesión, a fin de evitar la desorganización y mal efecto que causa ver a individuos con el capuz levantado, regresar por el curso que aún sigue la misma¹³.

ternos; Zona: un jefe, un capitán y un subalterno; intendencia: un jefe y un capitán; Guardia civil: un jefe, un capitán y un subalterno; Carabineros: un jefe, un capitán y un subalterno.

El piquete lo dará el regimiento de Almansa y se compondrá de una compañía con escuadra, banda y música, destacando los gastadores para la escolta del Santo Sepulcro.

Oportunamente se anunciará la hora precisa en que debe hallarse en el templo.

Ja Divendres Sant a les set del matí, un cop acabat el viacrucis, es va celebrar a Natzarè el primer dels oficis propis del dia amb comunió general:

Durante los oficios se adorará el Lignum Crucis, a cuyo religioso acto se invita a todos los fieles y especialmente a los señores congregantes de ambos sexos, debiendo asistir los caballeros con vesta y golilla.

Un any més no hem trobat cap referència a la recollida dels passos per part dels Armats de la Sang. Per les cròniques, sabem que la Processó va començar a les set de la tarda i no a les sis o dos quarts de set, horaris que es publicaren al *Diario de Tarragona* en dos breus diferents.

La processó va estar organitzada de la manera següent: una secció de la Guàrdia Civil a cavall precedia els Armats; seguia el pas de l'Oració a l'Hort, acompanyat del Col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes; pas de La Flagel·lació amb els Aspirants de la Congregació acompanyats per l'escolania de la Catedral; Germandat del Sant Ecce Homo amb el pas homònim; Reial Germandat de Jesús Natzarè amb el seu pas i bandera portada pel diputat provincial Sr. Josep Prat, acompanyat del Sr. Martí Güell i el regidor Sr. Sertori Alaix; els acompanyaven musicalment les bandes de cornetes, tambors i música del Regiment de Luchana; Congregació de la Sang amb els impropis i el Sant Crist de la Sang acompanyat pel Cor de Capella del Sr. Gols; Gremi de Pagesos amb el pas de La Pietat; Gremi de Pescadors amb el pas del Sant Enterrament; el Sant Sepulcre amb l'esquadra de gastadors del Regiment d'Almansa fent-li escorta; pas de La Soledat; comissions de l'exèrcit; bandera principal de la Congregació portada pel general de la Vuitena Divisió Sr. Francisco Sánchez Manjón, en representació del rei Alfons XIII, i acompanyat com a cordoners pel governador civil Sr. Antonio Infante i l'alcalde Sr. Andreu Segura.

També trobem anunciat el viacrucis que la Congregació, per segon any, va organitzar al matí del Divendres Sant. Respecte a l'any 1921, s'avança l'inici a dos quarts de sis i es va invertir el recorregut del mateix: Plaça del Rei, Baixada de Pescateria, Cós del Bou, Baixada de Misericòrdia, Major, Merceria, Santa Teresa (ara Fòrum), Santa Anna i de nou a la Plaça del Rei.

A partir de les set del matí del Dijous Sant van començar a Natzarè els oficis amb comunió general, i a la tarda es va instal·lar l'artístic monument.

El governador militar de la plaça i banderer de la Processó en representació del Rei, va publicar la següent ordre destinada a l'assistència dels militars a la Processó del Divendres Sant:

A la procesión general de Viernes Santo que saldrá de la iglesia de Nazareth a las 18, están invitados todos los señores jefes y oficiales de la guarnición. Habiendo sido designado por nombramiento especial para representar a S. M. el Rey (q.D.g.) por haberse dignado aceptar la presidencia de la Real y Venerable Congregación de la Purísima Sangre de N. S. Jesucristo, me acompañarán todos los señores primeros jefes de los cuerpos y dependencias, asistiendo también las comisiones siguientes, las que se colocarán a ambos flancos de la representación de Su Majestad:

Almansa: un jefe, dos capitanes y cuatro subalternos; Luchana: un jefe, un capitán y dos subal-

¹³ *Diario de Tarragona*, 12/4/1922, p. 1-2.

En arribar la cua de la Processó al Palau Arquebisbal, s'hi afegí l'Eminentíssim Cardenal Vidal i Barraquer acompanyat de capitulars. Tancava la desfilada una comissió de l'Ajuntament; Guàrdia Urbana i un piquet del Regiment d'Almansa format per una companyia i les bandes de cornetes, tambors i música¹⁴. La Processó finalitzà a la Plaça del Rei a dos quarts d'onze.

El rotatiu *Tarragona* va destacar en la seva crònica de la processó dos fets especials. En primer lloc, la Banda de Música d'Almansa, que tancava la desfilada, en passar per la Rambla Nova va interpretar per primera vegada la marxa "La mort de l'heroi", dedicada a l'escultor Julio Antonio, autor del *Monument als herois de 1811*, que aleshores s'havia acabat de fer i estava exposat al Museu d'Art Modern de Madrid. Dita peça musical, composta pel mestre San Miguel, sotsdirector del *Real Cuerpo de Alabarderos*, va ser interpretada també el Dijous Sant a la capella pública del Palau Reial de Madrid. L'altre fet destacat va ser que uns quants soldats andalusos, seguint els costums de la seva terra van cantar saetas a cada un dels passos, i segons el *Tarragona*, aquest fet va cridar l'atenció dels presents per ser aquest costum desconegut a la nostra ciutat¹⁵.

La premsa local també va destacar la presència a la ciutat del president de la Mancomunitat de Catalunya, Sr. Josep Puig i Cadafalch, que des de la balconada del Palau Arquebisbal seguí la desfilada processional.

A finals del mes d'abril la Congregació es proposà fundar la missa dominical de dos quarts d'una:

Esta Congregación, haciendo suya la iniciativa del congregante D. Agustín Pons Icart, encaminada a fundar en esta ciudad la misa de doce y media confió a una comisión de su seno el encargo de propagar tan piadosa idea y abrir una suscripción para llevarla a la práctica.

Lo cual ha de ser bajo las siguientes condiciones: Se funda, a perpetuidad en la iglesia de Nazareth propia de esta Real Congregación, una misa rezada, para todos los días de precepto, la cual se celebrará a la indicada hora y será a intención de los respectivos fundadores.

Serán fundadores, de la misa o misas que soliciten, las personas que subscribieren por tantas

veces doscientas pesetas como misas pretendan obtener: a quienes, una vez hecha la debida distribución, se dará cuenta del día, del año en qué corresponda celebrar cada una de las misas, así como de la forma y demás circunstancias con que la fundación quede canónicamente establecida.

Se nombra un depositario de las cantidades suscritas (de las que se librará el correspondiente recibo) al Rdo. Sr. Dr. D. Luis Guerri, prior de esta Congregación.

Se advierte a las personas que deseen suscribirse, que el número de misas está a punto de completarse y que interesa cerrar cuanto antes la suscripción, a fin de no demorar los beneficios de la obra proyectada.

El Prefecto, Hermógenes Malo¹⁶.

El diumenge 30 d'abril, a dos quarts d'onze, es va celebrar a l'església de Natzaret un solemne ofici dedicat al pas de la *Flagel·lació*, amb predicació de Mn. Antoni Díaz¹⁷.

Arribats al mes de maig, trobem a la premsa local una gran esquela que anuncia la mort del fins aleshores congregant número 1 de la Congregació, el Sr. Juan Bautista Vidal i Palau, veí del Cós del Bou número 7, que morí el dia 13 a l'edat de 80 anys¹⁸.

El dijous 15 de juny, diada del Corpus Christi, s'estrenà la nova custòdia modernista de la Catedral de Tarragona, realitzat per Bernardí Martorell i la Fàbrica de Plateria Sanosa i Cia. de Barcelona. Es tractava d'un monumental mobiliari compost per la carrossa, el baldaquí, el seient, l'ostensori i la corona. Totes les entitats i confraries que participaven a la processó es preparaven abans de sortir en una de les capelles de la Catedral. La capella designada per a la Congregació era la de la Puríssima, lloc on s'entregà el ciri a tots els congregants participants. Era obligació portar la medalla de l'entitat. Les altres confraries "setmanasanteres" participants van ser els Germans de les Escoles Cristianes, que es reuniren a la capella de Sant Tomàs, i les germandats de Jesús Natzarè i del Sant Ecce Homo, que compartiren la capella de Santa Tecla¹⁹. Els dos gremis, pescadors i pagesos, no hi assistiren. La processó, que sortí a les sis de la tarda, baixà de manera excepcional fins a la Rambla Nova.

¹⁶ *Diario de Tarragona*, 30/4/1922, p. 3

¹⁷ *Diario de Tarragona*, 30/4/1922, p. 5

¹⁸ *Tarragona*, 14/5/1922, p. 5

¹⁹ *Diario de Tarragona*, 15/6/1922, p. 2

¹⁴ *Diario de Tarragona*, 14/4/1922, p. 1

¹⁵ *Tarragona*, 15/4/1922, p. 1

El diumenge 2 de juliol la Congregació va celebrar la Festa de la Puríssima Sang:

A las siete y media de la mañana misa de Comunión, con plática preparatoria que dirá el reverendo D. José M. Figuerola, coadjutor de San Juan.

Por la tarde, a las seis, exposición de S. D. M. trisagio cantado por la capilla del Sr. Gols, seguirá el sermón predicando el Rdo. padre Alfonso de Alger, capuchino; y reserva solemne con asistencia de la Junta directiva.

Esta, invita, ruega encarecidamente y agradecerá la asistencia de los señores y señoras Congregantes y demás fieles a tan solemnes cultos y de un modo especial a la sagrada Comunión²⁰.

El dia 10 la Congregació va celebrar un sorteig -en desconeixem el premi- en què va ser premiat el número 2486²¹. Els sorteigs de la Congregació tenien com a objectiu eixugar les despeses generades en l'organització dels actes i oficis de la quaresma i Setmana Santa.

La vigília de Santa Marina, 17 de juliol, a les set de la tarda a Natzarèt se celebraren completes, i al dia següent, festa de la patrona de la Congregació, a les set i a les vuit del matí se celebraren misses resades. A les onze, ofici solemne oficiat pel prior Mn. Lluís Güerri i, a les sis de la tarda rés del Rosari cantat per Mn. Josep Miró i cant dels goigs de Santa Marina. La música va anar a càrrec de la Capella del Sr. Gols, que cobrà 15 pessetes²².

Passades les festes de Santa Tecla, la Junta Directiva de la Congregació va demanar audiència al cardenal Vidal i Barraquer per demanar-li l'autorització per poder fundar la missa dominical de dos quarts d'una:

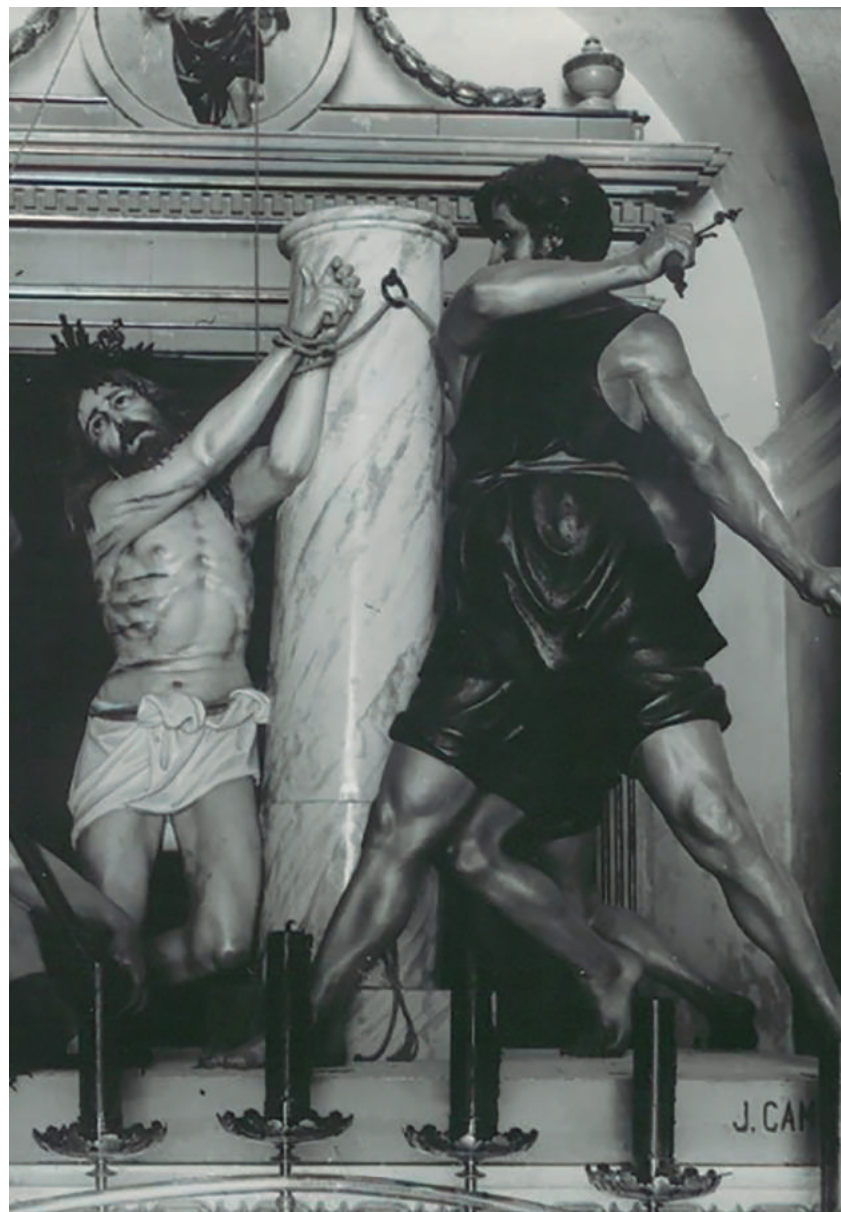
La comisión encargada de dicha fundación ha visitado a nuestro Eminentísimo Cardenal quien se ha dignado a autorizar la misa de doce y media en la iglesia de Nazareth, y podemos adelantar que el día 8 del próximo octubre empezará a celebrarse y será a intención de la fundadora D^a. María del Pilar Segimón, viuda de Fénech, por haberle correspondido perpetuamente el segundo domingo de Octubre. Pasado mañana, domingo, a las 11 se

cantará en dicha iglesia una misa solemne en acción de gracias por haberse llevado a feliz término la referida fundación Predicará el congregante Rdo. D. Juan Ros²³.

Finalitzem aquesta memòria de l'any 1922 donant compte de la visita que va fer a la ciutat la relíquia del braç de Sant Francesc Xavier el divendres 10 de novembre. A les 10 del matí s'inicià una processó que acompanyaria la Santa Relíquia pels carrers de la ciutat fins a la Catedral de Tarragona. Aquesta processó s'inicià des de l'església de Sant Agustí. La Congregació va participar-hi amb la bandera de l'entitat portada pel comte de Rius, Sr. Joaquim de Querol Rius, que era vocal segon de la junta i fill del sotsprefecte de l'entitat. L'acompanyaren la resta de la Junta Directiva i diversos congregants amb vestit i medalla.

²³ La Cruz. Diario Católico, 29/9/1922, p. 2-3

La Flagel·lació. Arxiu Congregació

²⁰ Diario de Tarragona, 2/7/1922, p. 3

²¹ Diario de Tarragona, 11/7/1922, p. 2

²² Llibre d'anotacions "Misas y demás funciones celebradas a la iglesia de Nazareth. 1919-1936". Arxiu Congregació La Sang: p. 8.

LA COFRADÍA DE LA PRECIOSÍSIMA SANGRE DE VALLADOLID

Nacho Martín Guillem

Vicesecretario y Vocal de Juventud de la Real y Venerable Cofradía de la Preciosísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo

Queridos amigos de la Real i Venerable Congregació de la Puríssima Sang, me llamo Nacho, y soy un hermano de la Real y Venerable Cofradía de la Preciosísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo, de Valladolid, y desde vuestra Junta de Gobierno me han encomendado el honor y la satisfacción de poder acercaros un poquito a vosotros a mi Cofradía. Desde hace unos cuantos años, y gracias a los encuentros JOHC, me unen lazos de amistad hacia algunos de vuestros hermanos, por lo que para mí es mucho más especial e ilusionante el poder escribiros estas páginas en vuestro anuario.

Acompañadme, pues, en este viaje por el tiempo y que se desarrolla en la ciudad de Valladolid, para que podáis conocer un poco más acerca de vuestra homónima Castellana...

Mi Cofradía fue fundada el 6 de Abril de 1929, cuando un pequeño núcleo de fieles deseosos de poder procesionar a Cristo Muerto en la Cruz, en la Procesión del Santo Entierro ideó formar una hermandad. (Dicha procesión es la actual Procesión General del Viernes Santo, posiblemente la más conocida de Valladolid, pues representa con 33 pasos alumbrados por las 20 Cofradías de la ciudad la Pasión de Cristo). Hasta entonces, no existía ninguna Cofradía que rindiese en Valladolid tributo a ese momento, y tan solo existían las cinco cofradías históricas de Valladolid, todas ellas del Siglo XVI.

Al no disponer de sede ni de talla propia, la Cofradía de la Preciosísima Sangre fue acogida por la Ilustre Cofradía Penitencial de Ntra. Sra. de las Angustias en su Iglesia Penitencial, permaneciendo allí hasta febrero de 1952, año en el cual se volvió a abrir al culto la Iglesia Parroquial de Sta. María La Antigua. Hasta 1942 estuvo alumbrando la Imagen, propiedad de la Cofradía de las Angustias, conocida como “Cristo de los Carboneros”, obra de Francisco del Rincón (S. XVII), por haber sido portado por los mozos del carbón.

Desde la primera salida en 1930, nuestra Cofradía vistió una túnica roja con peto al pecho y espalda de terciopelo ne-

gro, capirote, guantes y zapatos negros, colores de sangre y luto; y en 1949, se agregó una capa de color rojo.

Los años cuarenta son motivo de curiosidades y actos que ilustran el crecimiento espiritual y organizativo de la Hermandad. Así en 1941 se toma la decisión de realizar un Novenario al Santo Cristo, como acto religioso principal de la Cofradía. Es por estos primeros años cuando nuestra Cofradía comenzaría a establecer sus principales fiestas religiosas: Además del solemne novenario, se estableció también el rezo del Vía-Crucis todos los miércoles de Cuaresma, los Divinos Oficios, el Depósito de los Tres Credos y Tres Salves el Viernes de Dolor, el Triduo dedicado a la Preciosa Sangre y algunos otros más. La tradición del novenario perduraría en el tiempo hasta que fue sustituido por el actual Santo Quinario, que viene celebrándose en las semanas inmediatamente anteriores al Domingo de Ramos.

En 1943, ante el visible deterioro de la talla del Cristo de los Carboneros, se comienza a procesionar el “Cristo en la Cruz”, de Juan de Juni (S. XVI), que se veneraba en el Convento de las R.R.M.M. Catalinas, donde dice la historia popular que, a los pies del crucificado, descansan los restos del escultor. Tan solo 10 años fue la Imagen titular de la Cofradía, pues una gran grieta en el pecho del Crucificado y, por lo tanto, un gran riesgo de deterioro de la policromía, provocado por la lluvia, obligaron a pensar en tener una imagen propia.

En los años '40 también comenzamos a participar en la Procesión de “Penitencia y Caridad”, procesión que se realizaba de manera conjunta junto a las Cofradías del Cristo del Perdón y de la Piedad, y que trataba de dar consuelo a los presos y a los enfermos, visitando la Prisión Provincial y el Hospital Provincial. Desde entonces hasta ahora, hemos procesionado alumbrando a las tres Imágenes que han sido nuestros titulares: El Cristo de los Carboneros, El Cristo en la Cruz, y a partir de 1953, nuestro Santo Cristo de la Preciosísima Sangre, del que hablaremos más adelante.

El 24 de febrero de 1952, tras de haber permanecido acogidos en la Iglesia Penitencial de Ntra. Señora de las Angustias desde nuestra fundación en el año 1929, por designación del Excmo. y Rvdm. Prelado de la Diócesis, nos trasladamos a la Iglesia Parroquial de Santa María La Antigua, donde sigue estando actualmente nuestra sede.

Como dije antes, la Cofradía encargó en 1952 al imaginero Genaro Lázaro Gumiel, una talla inspirada en el Crucificado de Juan de Juni, pero que fuera de tamaño superior al original, con la única orientación de unas fotografías enviadas por la Cofradía. El 13 de marzo de 1953, fue presentado y bendecido en la Iglesia de Sta. María La Antigua, la talla del Stmo. Cristo de la Preciosísima Sangre, y qué como curiosidad, apenas presenta en su policromía manchas de su Preciosísima Sangre. Desde entonces se le da culto en la Capilla de los Tovar de Santa María de La Antigua, y es en ese mismo año 1953 cuando procesiona por primera vez en la Semana Santa de Valladolid.

Archivo Cofradía

En 1955, la Cofradía estrenó la carroza del Santo Cristo, que destacó, y así sigue siendo, por ser guiada sin lanza, y con un mecanismo de abatimiento de la Imagen para entrar y salir de la Iglesia.

En 1954, y coincidiendo con la celebración del 25 Aniversario de nuestra fundación, se nos concede el título de “Venerable”.

En la década de los ‘70 es concedida a la Cofradía la Procesión de la Buena Muerte, en la noche de los Lunes Santo, acompañando al Sto. Cristo del Olvido, obra de Pedro de Ávila en 1720, venerado en la Iglesia de San Felipe Neri, una Iglesia próxima a Santa María La Antigua, Teniendo por objetivo orar por los difuntos de la Cofradía. En sus inicios, la seña de identidad de la Procesión era el riguroso silencio, únicamente interrumpido por el rezo del Santo Rosario durante su recorrido. Posteriormente ese carácter desaparecería y la procesión se realizaría con el acompañamiento de la banda de la Cofradía, tal como ocurre ahora.

El acompañamiento musical que hasta entonces había tenido la Cofradía, siempre había correspondido a formaciones totalmente independientes, siendo en su mayoría de destacados regimientos militares, pero es en el año 1976 cuando se funda la Banda de Cornetas y Tambores del Santísimo Cristo de la Preciosísima Sangre, para acompañar a su Titular en la tarde de Jueves Santo y en la noche del Viernes Santo.

En 1989 nació la Sección Juvenil de la Cofradía, con el objetivo de formar a los jóvenes hermanos con miras a tomar las riendas de dirección la Cofradía en un futuro próximo, siguiendo un método consistente en la realización de trabajo conjunto con la Junta de Gobierno.

Los años 2000 fueron también un periodo de importantes cambios en nuestra Cofradía:

En el 2002, se produce el 1.º Aniversario del traslado de sede de nuestra Cofradía, desde la Iglesia de Ntra. Sra. de las Angustias a su sede actual, la Iglesia de Santa María La Antigua, y se quiso recordar la efeméride con unas conferencias y con una solemne Eucaristía presidida por el Excmo. y Rvdm. Sr. Arzobispo de la Diócesis, D. José Delicado Baeza, en cuyo transcurso hizo una oración especial ante la Imagen del Cristo de los Carboneros.

Como colofón a todos estos actos y durante la Semana Santa, el día del Jueves Santo, a la conclusión de la Pro-

cesión de Penitencia y Caridad, nuestra Cofradía hizo una visita extraordinaria a la Cofradía de las Angustias, celebrándose un solemne acto de recepción en el interior del Templo Penitencial.

En este mismo año 2002, se produce una novedad en la Procesión de la Buena Muerte: Una vez concluido el acto de penitencia en el Santuario Nacional de la Gran Promesa, se acudió por primera vez al Real Colegio de San Albano conocido por “de Los Ingleses”, para realizar una ofrenda floral y entonar la Salve Popular ante la Imagen de Nuestra Madre Santísima la Virgen Vulnerata.

En el año 2003 celebramos el L Aniversario desde que el escultor Genaro Lázaro Gumiel tallara nuestra Imagen Titular. Ese año la Imagen fue restaurada y tuvo el honor de presidir el Pregón de Semana Santa de la Junta de Cofradías de Valladolid, en el altar mayor de la Santa Iglesia Catedral Metropolitana de la ciudad.

En el año 2004, coincidiendo con el LXXV Aniversario de la fundación de la Cofradía, se llevan a cabo diversos actos, destacando entre los mismos: la presencia de nuestra Cofradía en el cartel anunciador de la Semana Santa de Valladolid y la del Stmo. Cristo del Olvido en el cartel de FITUR, la presentación del Libro “El Peso de la Cruz (1929 – 2004)”, compendio y resumen de los 75 años de historia de la Cofradía; un ciclo de conferencias que versan sobre cada uno de los Titulares que la Cofradía ha procesionado, época, autor y sociedad; una exposición con el patrimonio más destacado; una Eucaristía extraordinaria; un certamen de bandas de cornetas y tambores (Que sería el germen para que en 2007 se iniciase el certamen anual “Santa María de La Antigua”); la I Edición del Premio Lázaro Gumiel a la Iniciativa Cofrade, y que ya cuenta con dieciséis ediciones; y por último, una procesión extraordinaria que se celebró el 27 de marzo y que recorrió el centro de la ciudad, llegando al Convento de R.R.M.M. Catalinas (lugar donde se veneraba en aquel entonces al “Cristo en la Cruz” de Juan de Juni)

Archivo Cofradía

y a la Iglesia Penitencial de las Angustias (donde se rinde culto al “Cristo de los Carboneros”).

Los actos conmemorativos del LXXV Aniversario fundacional tuvieron como eje central un Comité de Honor que sus Majestades, los Reyes de España, Don Juan Carlos I y Doña Sofía aceptaron a bien presidir.

Como agradecimiento, la Cofradía les propuso ser nombrados Hermanos Mayores Honoríficos, remitiendo con gusto su respuesta afirmativa a nuestra propuesta. Posteriormente, en 2013, y gracias a este hecho, la Cofradía recibió el título de “Real” de parte de sus majestades.

En el año 2009, la Cofradía de las Angustias, nos invitó a jurar la Regla de su Hermandad, para formalizar que, a partir de ese momento, nuestra Cofradía fuese llamada a participar junto a ellos en cada madrugada del Viernes Santo en su procesión de Regla, “Sacrificio y Penitencia”, cargando al

Santo Cristo de los Carboneros.

En el año 2018, la junta de Gobierno propuso al Cabildo la adquisición de una Imagen Mariana, ya realizada por Rafael Martín Hernández en 2017, siendo aprobado por la mayoría de los hermanos el proyecto de adquisición. La obra representa a la Virgen María en condición de Dolorosa, destacando el realismo con el que el autor consigue un gesto facial de inmenso dolor, y una mirada profunda perdida en el horizonte, de ojos azules con señuelos marrones, en los que se quiere representar que María es Reina del Cielo y la tierra.

Una vez aprobado el proyecto de compra, la Cofradía inició una campaña de recogida de donativos en la que cofrades, simpatizantes y feligreses colaboraron hasta culminarlo seis meses más tarde. De manera que el domingo 8 de julio de 2018 fue bendecida en Solemne Eucaristía en la Iglesia Parroquial de Santa María La Antigua, por el Consiliario de

Archivo Cofradía

la Cofradía, D. Paulino González, con una masiva asistencia del pueblo fiel, siendo su advocación y nombre completo en el momento de su bendición “María Santísima de la Caridad”.

Los actos de su bendición se cerraron con un Solemne Be-samanos en su honor, al día siguiente, antes de ser ubicada en su lugar en el interior de la Capilla del Santísimo Cristo de la Preciosísima Sangre, donde se le rendirá culto en adelante.

Con la llegada de “María Santísima de la Caridad”, nuestra Cofradía pretende reforzar e incrementar su acción social y sus obras caritativas, encomendado las mismas a la Madre de Dios, como referencia y ejemplo en la sociedad vallisoletana.

El 14 de Octubre de 2018, nuestra Parroquia se trasladó temporalmente a la Catedral de la ciudad, pues se iniciaban las obras de restauración de la Iglesia. Con este motivo, nuestra Cofradía organizó un traslado portando a nuestros Santos Titulares. Aquella tarde fue muy especial, pues por primera vez nuestro Santo Cristo salió procesionado a hombros por sus Cofrades, y María Santísima de la Caridad por primera vez vio las calles de Valladolid. Tras varios meses instalados en la capilla de San Fernando Rey de la Catedral, el 11 de Abril de 2019 la Parroquia reabría sus puertas al culto, y con un nuevo Solemne Traslado nuestra Cofradía volvía a su Capilla de los Tovar.

Y... después de todo este recorrido por nuestra historia, hemos llegado al presente. Como podéis ver, el recorrido no ha sido fácil, y ha sido el fruto de muchos años de trabajo y lleno de experiencias y emociones vivenciadas en cada una de las generaciones de cofrades que han existido en nuestra corta vida, siempre sin perder nuestro sino: El fomentar el culto, la formación cristiana, la caridad, y la evangelización. Como habéis podido apreciar, una peculiaridad de nuestra Cofradía y de nuestra Semana Santa es que tenemos varias procesiones propias en una misma Semana Santa:

- El Lunes Santo, la Procesión de la Buena Muerte, procesionando al Cristo del Olvido.
- El Viernes Santo, la Procesión General, procesionando al Santo Cristo de la Preciosísima Sangre.
- Y el Jueves Santo... tendremos una novedad este año: Tras muchos años procesionando en una procesión conjunta con otras Cofradías en “Penitencia y Caridad”, nuestra

Cofradía ha planteado tener una procesión propia alumbrando nuestros dos Titulares: El Santo Cristo y a María Santísima de la Caridad. Pero eso... lo contaré en un futuro artículo, si mi relato os ha agradado y vuestra Junta de Gobierno me vuelve a conceder este honor.

Así pues, aquí termina nuestro viaje, queridos hermanos. Espero que este paseo de más de 90 años os haya resultado interesante. Sabed que, en Valladolid, en la Parroquia de Santa María La Antigua tenéis vuestra casa, que estáis invitados para conocernos cuando queráis, y podéis encontrar en mí a un hermano y un amigo. Permitidme, antes de despedirme, que una vez más, agradezca a vuestra Junta de Gobierno la oportunidad que me ha brindado para poder daros a conocer a nuestra Cofradía. Muchas gracias, de corazón.

Un afectuoso saludo a todos.

Archivo Cofradía

CONFRATRIE SANGUINIS JESUXPT

LA MÍSTICA DE LA SANG DE CRIST

Quim Mas Carceller

Les croades van ser el moment propici per aconseguir relíquies. El primer cop que es va conquerir Jerusalem fou l'any 1099. Però, a la ciutat hi havia relíquies de Crist? En principi no i en qualsevol cas, no del cos. La primera que es va buscar va ser la creu, segons la llegenda descoberta per santa Helena, mare de l'emperador Constantí, l'any 328. Els croats coneixien que les restes es conservaven a la basílica del sant Sepulcre, però s'havien amagat. Per recuperar-la van haver d'emprar la diplomàcia. Des d'aquell moment una relíquia de la "Vera Creu" els acompanyà a les seves conteses.

I les altres relíquies? Doncs hi havia la palangana i la tovallola del lavatori del darrer sopar; la corona d'espines; l'espónja i la canya que van utilitzar per donar de beure a Crist dalt de la creu; la llança, i la Santíssima Sang. Aquestes relíquies existien però no a Jerusalem sinó a Constantinoble, l'epicentre dels cristians ortodoxos, sense saber amb exactitud des de quan ni com van arribar allí. Amb la presa de la ciutat va concloure la quarta croada (1202-1204) i l'any següent es va produir un gran saqueig. Un cop restaurat l'ordre, el pillatge va donar pas als regals. Multitud de relíquies inundaran des d'aleshores Occident i la Santíssima Sang serà la que més estimuli la imaginació. Una ampolla amb el preuat líquid anirà a parar a Bèlgica, conservada i venerada a la capella de la Creu, ubicada a la petita basílica de la Santa Sang de Bruges, almenys des de 1256, lliurada per Balduí de Flandes, aleshores emperador de l'Imperi llatí. Altres relíquies de la Sang de Crist les portaren a Saint-Aubin, Selincourt, Soissons, Tournai i Venècia.

Amb la "Sang de Crist" entrem en un d'aquells relats llegendaris que es difondran i barrejaran amb altres mites europeus anteriors a les croades, com és el cas del Sant Grial. El tema és prou conegut: al castell d'un rei molt malalt, el jove Perceval veu arribar una processó amb una llança ensangonada i un misteriós atuell on hi ha una hostia destinada a conservar la vida del vell rei. Aquest recipient s'identifica amb el calze on Jesús havia begut durant el darrer sopar i que, posteriorment i segons la llegenda, Josep d'Arimatea utilitzà per recollir la Sang de Crist clavat en creu.

L'any 1246, s'estableix a Lieja, Bèlgica, la festivitat del Corpus Christi, la festa de les festes, que s'estendrà a tota la

cristiandat per mitjà del papa Urbà VI donant lloc, al segle següent, a les processons amb el Santíssim Sagrament, de la mateixa manera que en altres temps es treien les relíquies. Així doncs, l'espiritualitat de l'edat mitjana afavoreix la imaginació, pel que fa al cos de Crist, del seu cos sofrent. L'eucaristia, en forma de pa i vi, la carn i la sang de Crist, torna aquest cos encara més present, més accessible, ja que s'anima als fidels a apropar-se a la comunió, cosa que no feien gaire sovint.

Hi ha una imatge que concentrarà tot aquest món imaginari: el sagrat Cor. No oblidem que, abans del segle XVII i de William Harvey descobrí la circulació de la sang, el cor no s'entenia com un mer òrgan de bombament, sinó una mena de llar on la sang que s'hi escalfava, procedent del fetege per assimilació del menjar, era portadora d'una substància extremadament volàtil i espiritual que contenia l'essència de l'esperma, l'esperit que transmetia la vida de generació

Crist de la Sang de Bruges. Foto Quim Mas

a generació, l'esperit vital. Així, la importància del cor com a font de calor, com a llar o forn interior, esdevindrà el símbol per excel·lència de l'amor de Crist vers la humanitat.

Allò que s'estava manifestant i estenent era la mística de la sang i un amor adreçat a Crist. Aquest impuls massiu de fervor portaria a la constitució dels grans moviments de flagel·lants dels anys 1349 i 1399, amb l'auto flagel·lació de manera massiva i en públic, com a participació dels patiments de Crist i també com a penitència, ja que segons ells vessaven la seva sang a imitació de Jesucrist amb intenció de redimir els seus pecats.

Al costat de la creixent fascinació pel cos sofrent de Crist, hi ha el personatge de Maria que cada vegada va cobrant més importància, convertint-se en la mare de cadascun dels cristians. És la mare que s'apiada, la que intercedeix pels pecadors, formant-se la iconografia de la Mater Dolorosa, la mare envoltada de llàgrimes. L'Stabat Mater, al costat de l'Ave Maria, es popularitzarà al segle XIV i es convertirà en la font d'inspiració de molts cànctics dels flagel·lants, dirigits gairebé sempre a la Mare de Déu. A més, el símbol de la sang ocuparà un lloc destacat a l'imaginari que revesteix i dona consistència a l'espiritualitat relativa a la Passió de Crist.

Al primer terç del mateix segle, maig de 1321, està documentat que a Tarragona els gremis o confraries de "pescadors, hortolans, fusters, ferrers, perayres, mariners i patrons de galeres i altres navilis, pellissers, mercaders, notaris, apothecaris i fisichs" participen en la processó d'entrada de les relíquies de Santa Tecla, des de Constantí fins a la ciutat. Durant els tres segles següents, del XV al XVII, aquests gremis i confraries es consoliden i augmenten en nombre. Són veritables institucions amb els seus reglaments i ordinacions. L'esperit religiós de l'època s'imposa i s'uneix al benèfic i tècnic. L'entramat urbà el formaven comerciants, industrials, mariners o pescadors, artesans i agricultors reunits en corporacions, sota l'advocació d'un sant patró, amb finalitats caritatives i benèfiques. Tot i això, mancava una confraria que, a més, venerés la Preciosa Sang de Nostre Senyor Jesucrist, la CONFRATRIE SANGUINIS JESUXPT, que tracta de fundar el Gremi d'espardenyers i esparters. Així, cap a finals del 1545, es presenta instància al Consell Municipal i al Capítol essent acceptada la "Confraria de la Preciosa Sanch de N. S. Deu Jesuchrist de spardenyers i esparters de la present Ciutat de Tarragona". Als seus inicis la confraria tenia una vida llanguida, amb escassos recursos econòmics i el 1547 als confreres "forçats" o agremiats, se'ls uneixen els confreres "de gràcia" masculins, més tard els femenins i les monges confrareesses, tots amb finalitats espiri-

Relíquia de la Santíssima Sang de Bruges

tuals, no industrials. És llavors quan arriba el moment de fer honor al pietós títol de l'associació, amb la veneració de la Passió i Mort del Redemptor, com a organitzadors del que el dia d'avui continuem anomenant el Sant Enterrament de Crist. La sortida al carrer en processó de les imatges de l'Ecce Homo i el crucificat, representació del Crist sofrent, juntament amb la de la Mare de Déu dels Dolors, la Mater Dolorosa, avui la Soledat, els flagel·lants o deixuplinants i els penitents amb impropis, va ser l'origen de les processons tarragonines de la Setmana Santa

Bibliografia

Tresor bibliogràfic de la "Confraria i Congregació de la Sanch de Jesushrist"- Tarragona- Segles XVI – XIX. Juan Salvat i Bové. Editat per l'Exma. Diputació de Tarragona, 1987. Pàgines 12 a la 16.

Carne de la Pasión. Patrick Vandermeersch. Editorial Trotta, 2004. Pàgines 69 a la 197.

Penitència, vestes i cucurulles, Quim Mas Carceller. Programa Agrupació ASST 2009. Pàgines 65 a la 73.

EL CONTEXT ESPINÓS DE LES CONFRARIES I GERMANDATS DE LA PROVÍNCIA DE BARCELONA DE L'EUFÒRIA A LA INCERTESA

Jordi Merino i Noé

Sociòleg i President de la Comissió de Setmana Santa de Mataró

El passat setembre es va celebrar a Màlaga el IV Congrés Internacional de Germandats i Confraries amb motiu del centenari de l'Agrupació de confraries d'aquesta ciutat.

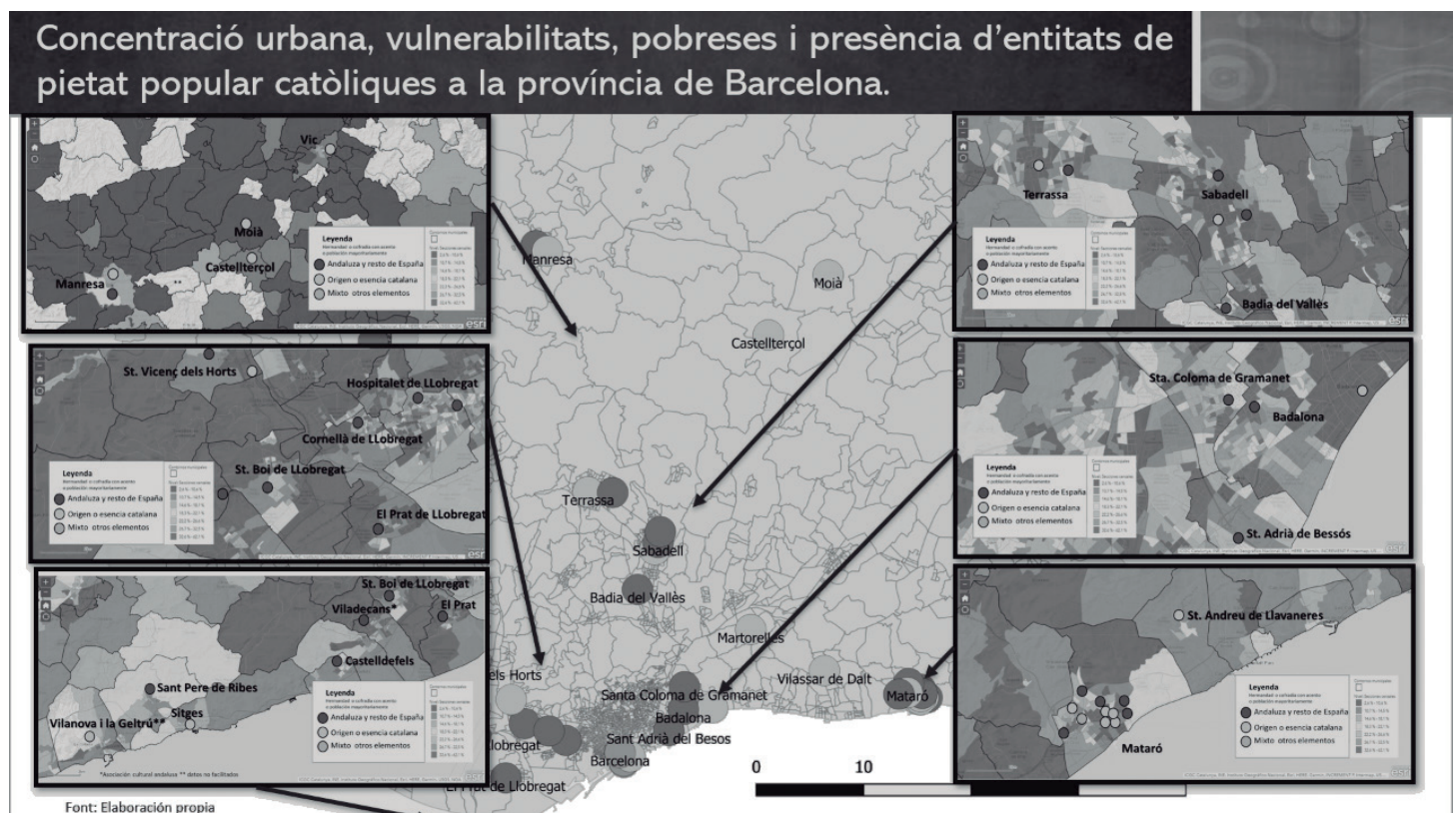
Es va presentar un estudi sobre l'evolució recent de les confraries de la província de Barcelona. Aquest va ser reconegut com a millor comunicació per part del comitè científic, rebent la menció Don Antonio Baena, nom del primer president de l'Agrupació.

Aquest treball començava amb una descripció històrica del món confrare a la província fins a la seva gairebé desaparició absoluta als anys setanta del segle passat. En aquesta fase, també exposaven el reconeixement de "noves formes" que va aportar la població immigrant del Sud Meridional

espanyol a la recuperació i impuls d'entitats de pietat i religiositat popular durant els anys vuitanta i noranta i la seva influència cultural.

La província va doblar la seva població en una etapa de temps molt curta de 1960 a 1981 bàsicament per la població del Sud en un fenomen migratori del camp a la ciutat i també pel conegut *baby boom*.

De manera majoritària, en un primer moment es van concentrar a la conurbació de Barcelona i van voler recuperar i reviuir aquelles tradicions, costums i formes d'organització típiques dels seus llocs d'origen. En alguns indrets concrets es van aliar amb antigues confraries d'arrel catalana –no lliure de controvèrsies–, van començar a sortir de temples en moments on només es pregonava a l'interior, es van

crear noves confraries i alguna antiga es va mantenir. Va ser un temps de recuperació i desig.

En el context pre-pandèmic, la diversitat plural d'aquestes entitats era molt elevada i organitzaven tot una amalgama d'actes al voltant del Tríduum Pasqual. Inclús algunes anaven més enllà i mantenien la seva activitat durant festes patronals, en la vida de barri o en el món cultural.

La seva distribució era desigual sobre el territori. A la primera corona al voltant de Barcelona ciutat era palesa la influència del Sud. A mesura que s'allunyaven d'aquesta les confraries de tradició catalana eren més presents, inclús havent entitats de tipus mixt o d'estils propis, amb algunes particularitats en les ciutats mitjanes com Mataró, Manresa o Igualada. El cas de la ciutat comtal era peculiar per si mateixa malgrat no tenir un nombre elevat d'entitats.

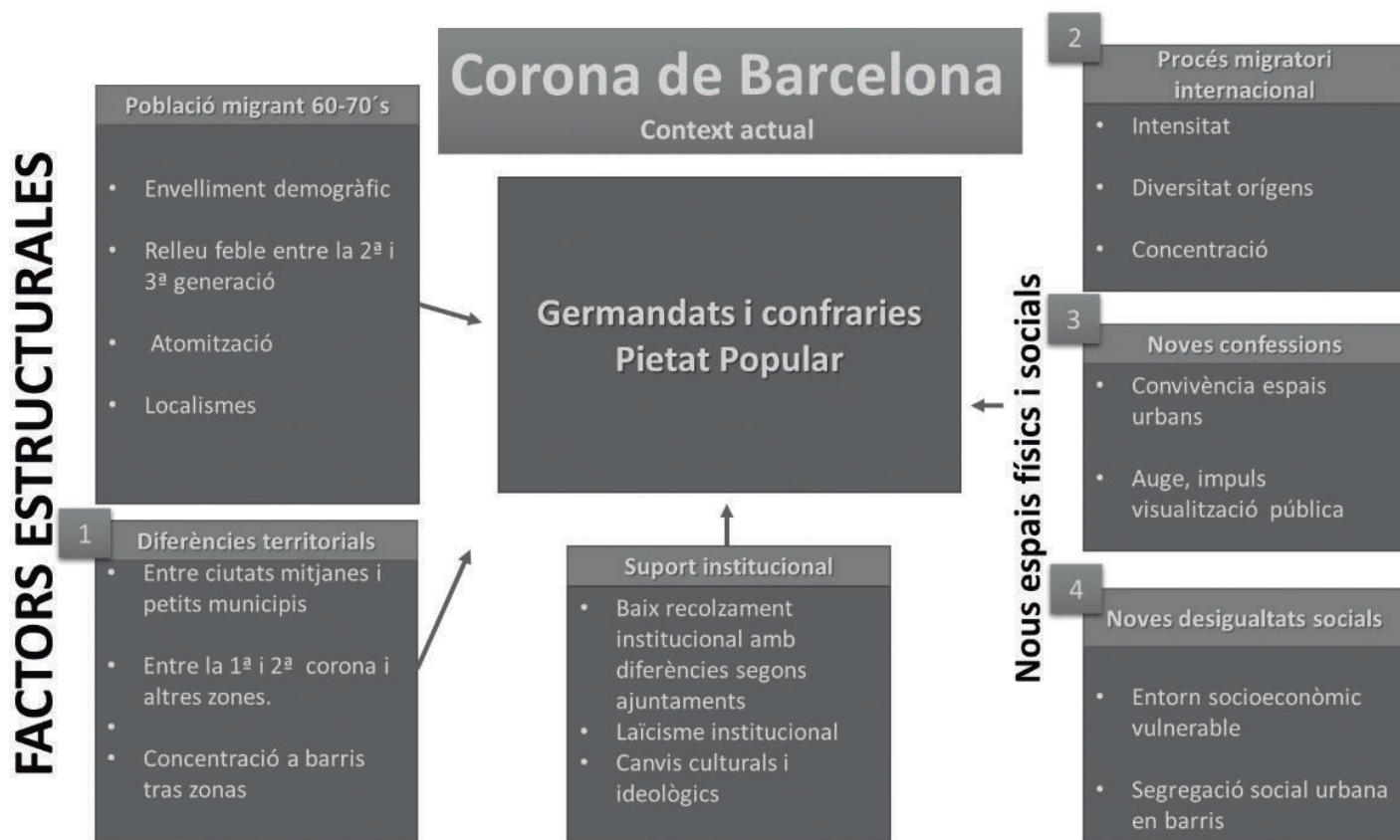
De manera gràfica, algunes confraries tenien projectes familiars o fins i tot personals, però la gran majoria tenien un petit nucli de persones molt actives, un segon que es movia pels actes o moments determinats i un tercer que feia presència pels dies Sants només. Amb la tercera generació començaven a denotar-se algunes debilitats en la transmissió cultural i el denominat segon nucli que va iniciar un debilitament dràstic.

És a partir d'aquí on continuava la segona part de la comunicació que partia de la situació actual. Sembla ser que aquesta està marcada per un moment de transformació accelerada i on hi ha elements que incideixen de forma conjunta.

A partir d'aquí, des d'una perspectiva sociològica les preguntes eren quins factors estructurals i del context català podien incidir en aquest procés, quins podrien ser per elements de caràcter propis així com en quins entorns socials interactuen les confraries de Setmana Santa barcelonines. Es va intentar donar resposta a aquestes preguntes a partir d'un exercici estadístic per seccions censals i dades de població complimentada amb diferents entrevistes.

A nivell estructural hi ha una sèrie de factors que han incidit notablement en el context. Per un costat, hi ha una sèrie d'elements com l'envelliment demogràfic de la població nascuda al Sud, el problema del poc relleu generacional, la davallada de la vinculació familiar que es trasllada en un menor grau d'implicació i participació a les entitats on sovint es confonen causes i conseqüències.

Per un altre costat hi ha els canvis poblacionals en el fenomen migratori internacional amb un gran dinamisme a nivell de la província, tot i que també ho és arreu del país.

Aquest s'ha caracteritzat per molta intensitat en un període breu de temps, gran diversitat d'origens, models familiars diferents i una gran concentració urbana. De forma concreta, el 62,21% dels 1,26milions d'aquesta nova població catalana ha anat a residir a l'entorn de la corona metropolitana, espais on havien nascut les confraries i germandats.

Aquest fenomen ha comportat l'aparició de noves expressions i confessions religioses molt concentrades en aquestes espais socials i urbans. I això, en un temps on els postulats del laïcisme institucional i els nous discursos creixen a les institucions públiques dins d'un marc general de secularització conformant un nou mapa de religions. Per exemple, al 2020 hi havia a la província 3.314 centres de culte dels quals 53.69% eren de confessions no catòliques, molt concentrats en el litoral i en la perifèria barcelonina.

Un altre factor a tenir en compte és l'entorn socioeconòmic on es mouen aquestes confraries i germandats. Aquests espais de barri i zones físiques ja eren zones amb alguns dèficits habitacionals i de serveis on els primers habitants han anat marxant cap a altres zones.

A l'actualitat aquestes espais físics i socials concentren molts indicadors de vulnerabilitat conformant el que s'ha denominat com a procés de segregació social urbana. I això en alguns pobles i ciutats que a nivell general són els que més renda personal o familiar tenen a nivell català. Això mostra unes ciutats amb processos de polarització i dualització social molt desiguals. Aquest és l'entorn on es mouen aquestes entitats.

Centrant l'atenció en aquests indicadors per seccions censals, com a exemple, les confraries d'arrel catalana o tradicionals es mouen en entorns socials més favorables on el llindar de pobresa no supera el 10%, essent menys de la meitat que al país, havent casos gràfics com Moià, Sant Vicenç dels Horts, Terrassa, el centre de Badalona i Mataró, Vic... així com molts municipis petits. Ara bé, dins d'algunes d'aquestes ciutats també hi havia confraries en entorns molt segregats.

D'altra banda, les confraries amb accent meridional comparten entorns molt desfavorables amb indicadors de pobresa que doblaven i en algun cas concret triplicaven la mitjana catalana. Val a dir però, que hi havia grans diferències entre comarques, com va ser el cas del Baix Llobregat en les confraries de Viladecans, Cornellà, Sant Boi o el Prat entre d'altres.

Tot plegat, juntament amb elements de caràcter cultural i ideològics, estan dibuixant un context molt complex i difi-

cultós diferent a l'etapa de creixement. Es presenta doncs, un entorn incert a tenor dels determinats factors estructurals analitzats i amb molts localismes. Però mirant al passat, la història d'aquestes entitats ha estat plena d'etapes convulses, prohibicions, crisis... i també moments d'esplendor. Un context que a més també s'ha vist sacsejat per unes restriccions i la inviabilitat de poder mantenir la vida activa de les confraries durant la pandèmia els dos anys precedents. Però a data d'avui, a Barcelona encara són vives i plurals i fan present la religiositat popular a barris i ciutats i són una porta d'entrada a la institució Església. Per tant, els elements conjunturals adversos també suposen uns nous reptes com és el treball familiar confrare, compartir experiències i fòrums de treball, implicar-se en la vida associativa de la ciutat, de barri i amb les comunitats parroquials, millorar la visualització de les accions solidàries i culturals, i entendre que malgrat continuïn seguint l'estel del Sud, l'entorn és completament diferent.

Mirant cap a Tarragona, a nivell inicial i sense fer un treball analític, sorgeix la pregunta si alguns d'aquests components tenen presència. Si més no, i indistintament del major o menor dinamisme, alguns d'ells també hi són, i poden ajudar a entendre el moment actual també al país i també disposar d'alguna dimensió més reflexiva.

Aquest treball va ser encapçalat per Jordi Merino i Noé, confrare i professor de la Universitat de Girona i per Manuel Zamora, delegat diocesà de confraries i germandats de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

EL CONFRARE MÉS JOVE A LA JOHC VALLADOLID

Adrià Cuartielles Reyes

Aquesta aventura comença mesos enrere, com cada diumenge en Josep Ignasi Boada havia pujat a la Catedral a missa de dos quarts d'una, i jo com de costum m'havia apropiat a saludar-lo, el que no sabia és que em volia enredar en alguna cosa, em va dir que aniríem a la VIII edició del JOHC a Valladolid. Beneït sigui el dia que em va enredar, tant de bo m'enredés més cops. Uns mesos més tard, concretament un 13 d'octubre em veia fent les maletes plenes de coses, que si els llibres per estudiar, que si els calçotets, que si tanta roba com capes té una ceba, i sobretot la càmera, no podia faltar. Tampoc faltava la mare patint perquè el nen marxava de casa 4 dies... sobretot patia perquè es pensava que anava a passar gana (encara no li he explicat tot el que vam menjar).

Delegació Tarragona JOHC 2021

L'endemà em van fer matinar ben d'hora, a les 6 del matí va passar a recollir-me la Maria Grau, una persona encantadora i que amenitzaria el llarg trajecte en cotxe amb converses de tota mena, després es va unir a nosaltres el Sr. Boada, tant simpàtic com sempre, i tots tres vam fer camí cap a Valladolid, abans, però, vam parar a mig camí, concretament en un bar als afores de Saragossa, quin esmorzar...

Quan vam arribar a Valladolid ens va rebre un val-lisoletà, era en Nacho, conegut d'edicions anteriors tot i que me'l van presentar a Valladolid, ja que era el meu primer JOHC. Estarem sempre agraïts amb el Nacho per haver-nos ajudat en tot el que ens va caldre, inclús ens va ensenyar la seva església i Casa de la Confraria, simplement meravellosa.

Era l'hora de dinar, i entre els carrerons del centre de la ciutat vam fer un tastet de la gastronomia local. En acabat vam desfer les maletes al pis on ens allotjàvem, i la Maria i jo vam anar de compres, el Sr. Boada es ficava les mans al cap quan ens va veure tornar ple de bosses de roba, després vam anar a una església on van entrevistar a la Montse Boada i la Maria i seguidament vam anar al trasllat dels sants patrons que van fer pels carrers mentre resaven el Sant Rosari. Un cop tot al seu lloc, vam anar a fer un sopar i vam tornar al pis per recarregar piles, tot i que jo em vaig quedar una estona estudiant.

L'endemà a primera hora vam anar a veure el museu de Setmana Santa de la ciutat, van passar tres coses que calen destacar, primer de tot que vam conèixer la comitiva del Cristo del Buen Amor que venia de Tarragona i amb el que vam compartir aquests dies, en segon lloc, vam conèixer la comitiva de Ceuta, que clarament buscava el vot de tots per la IX edició, i en tercer i últim lloc cal dir que ens vam quedar bocabadats de veure el museu de la Setmana Santa que tenien, ple de patrimoni barroc, una cosa impensable aquí.

En acabar la visita ens vam dirigir a la Catedral per fer l'ofrena floral als sants patrons de la ciutat, no sense abans haver fet un vermut a la plaça de la catedral, i no cal dir que en acabar l'ofrena, vam anar a dinar, quin dinar... després vam fer una mica de turisme local per les esglésies de la ciutat, és impressionant com les tenen, netes com una patena!, i vam acudir al pregó de les 7 paraules, que van fer a

cavall per la ciutat, hi havia una gran expectació i una gran afluència de gent, amb tot això s'havia fet fosc i vam anar a la cúpula del Mil·lenni, on es va fer l'acte de presentació del JOHC, vam ser un acte preciós, no va faltar l'acompanyament, d'una banda musical que tocava en directe tota classe de música pròpia de la Setmana Santa, o el vídeo on ens explicaven com els principals passos de la ciutat havien estat esculpits. Un cop acabat l'acte vam anar a sopar on vam poder, s'havia fet tard, per sort vam trobar un restaurant on vam menjar només que delícies.

L'endemà el vam passar a la Feria de Valladolid, on va haver-hi conferències, taules rodones, la presentació de les candidatures pel JOHC de l'any vinent, i cal destacar els estands de les diferents confraries i el Vermú Torero, on vam poder conèixer totes les confraries que hi participaven i retrobar-nos amb amics d'edicions anteriors.

Després de dinar vam continuar visitant esglésies i en acabat vam anar a un acte de religiositat popular, ple de gent i llàgrimes, el sentiment era molt present en els vall-lisole-

tans que veien a la patrona en processó després de 2 anys de pandèmia. Va ser un acte molt emotiu i que recordarem amb goig.

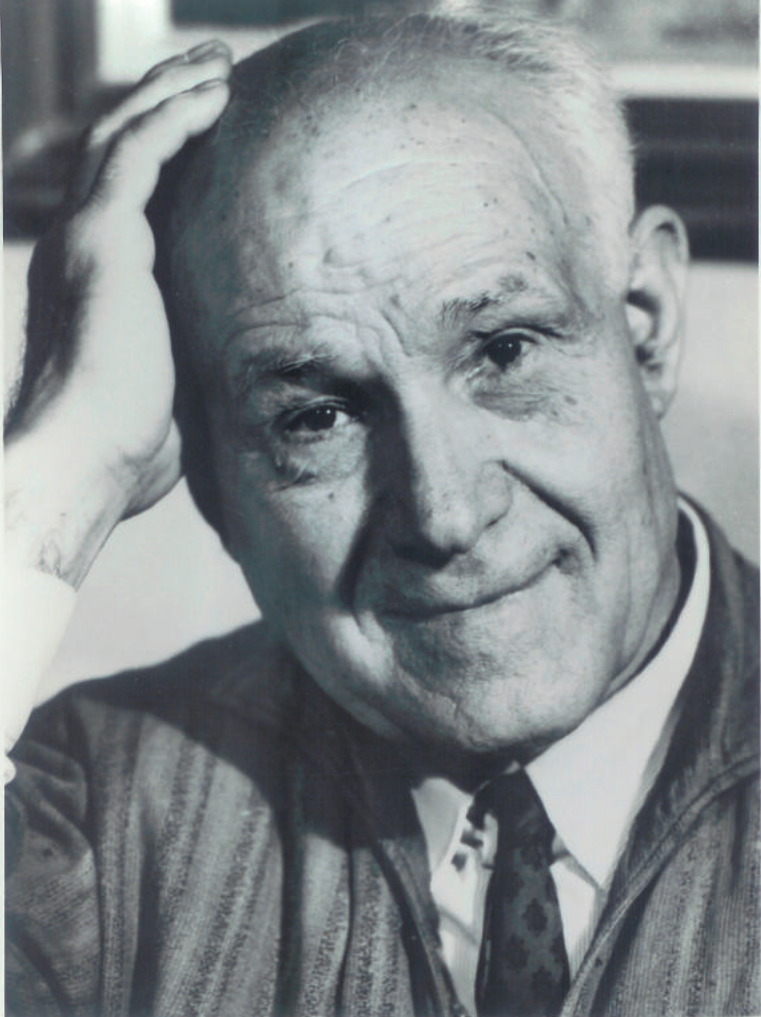
Després de tornar al pis, ens vam arreglar per anar al sopar de gala on vam compartir taula amb altres delegacions catalanes amb les quals vam passar la resta de la nit, no entraré en molts detalls que això segurament ho han de llegir els meus pares.

L'últim dia, tot i el mal de cap i les poques hores d'haver dormit, vam assistir a la missa de clausura que es va celebrar a la Catedral, va ser un acte multitudinari i preciós. Una llàstima que fos l'últim acte que presenciàrem a Valladolid a part del retorn de les imatges a les seves esglésies.

El JOHC Valladolid és una experiència que mai oblidaré, vaig poder conèixer cultura, gastronomia, i molta gent jove amb la qual compartim una mateixa passió, la Setmana Santa.

Dolorosa de la Vera-Cruz. Maria Grau

Retrat Innocenci Soriano-Montagut

La tasca d'un escultor de passos és apropar la fe al poble. Creu que les imatges que el seu pare va esculpir compleixen també aquest objectiu?

Les arts, i en especial l'escultura pel seu caràcter material més perenne, han estat en tots els temps, l'expressió de l'ànima de l'artista i del poble que l'acull, i és l'expressió més elevada de l'accés de l'home a la condició de ser social, especialment el sedentari. Des de les primeres escultures d'ambients sedentaris avui conegudes, les de Göbekli Tepe de més d'11.000 anys, passant dins del nostre món occidental, per totes les civilitzacions i períodes que hem tingut, i de manera més concreta la reconstrucció de les obres d'art destruïdes durant la passada guerra, o l'aportació de noves, l'escultura religiosa ha exercit el paper de reposar-ne el simbolisme, la recuperació de la fe i la identitat d'un poble. L'emotivitat del relat bíblic i les trajectòries personals de molts sants (per mon pare sobretot sant Francesc d'Assís) hi van estar sempre molt presents, complint l'objectiu d'atansar la fe al poble.

MIQUEL ÀNGEL SORIANO-MONTAGUT MARCOS

BANDERER DELS ASPIRANTS 2022

Equip de redacció i edició. Revista 2022

Miquel Àngel Soriano-Montagut Marcos, nascut el 1942 a Salamanca, és arquitecte i fill de l'escultor ampostí Innocenci Soriano-Montagut Ferré. Durant 25 anys va ser president de l'Orfeó de Lleidatà i durant 6 anys president de l'Ateneu Popular de Ponent. Autor de diverses publicacions.

Com es vivia la setmana santa a casa seva?

A casa nostra la Setmana Santa sempre s'ha viscut amb respecte, i participació visual de les processons en diferents indrets, especialment en la de Tarragona, la qual uneix la qualitat dels passos, la desfilada i amb el marc magnífic dels carrers de la ciutat, a més a més de sumar-hi la condició sentimental de ser obres de mon pare, els dos passos que hi té...

Forma part d'alguna confraria actualment?

Actualment, no hi som a cap confraria.

L'obra del seu pare és un dels referents artístics de la Setmana Santa tarragonina. Què significa per a vostè aquest reconeixement?

El pas dels assots, ho recordo bé, va ser un repte per a mon pare. Va començar, com ha de ser, per l'estudi del simbolisme i del relat històric. La càrrega expressiva, la seva grandària i el missatge colpidor, junt amb la qualitat artística i la força del conjunt, fan que el pas tingui un impacte visual representatiu fins i tot, de la mateixa Setmana Santa tarragonina.

Foto superior esquerra: Innocenci Soriano-Montagut a Madrid. 1932

Foto superior dreta: La seva esposa, Àngela Marcos Marcos i els seus fills. 1944

Foto inferior: Els pares i els germans.

Creu que en un món com l'actual, té sentit dedicar-se a l'escultura religiosa, com va fer el seu pare?

La fe religiosa continua en la nostra societat actual, tot i que de forma diferent, està en una forta renovació, amb tendència a ser de contingut més social i proper a la gent. També l'Església com a institució està evolucionant. Crec important que l'escultura i les arts en general, han de recollir aquests canvis, també crec que han de continuar sent figuratives, amb formats moderns però figuratius, amb continguts actualitzats, fàcilment interpretables per la gent.

En els últims anys s'han viscut moltes restauracions, creu que s'hauria de fer un esforç més gran per a conservar les imatges originals?

La labor feta en els darrers anys de restauració i ampliació d'elements processionals, ha estat molt positiva, per l'obra de manteniment del patrimoni artístic i de les creences religioses. Tot i que encara hi ha feina per fer.

Creu que si els passos de Setmana Santa es trobessin guardats en un museu com en tantes ciutats d'arreu d'Espanya, estarien més valorades?

Crec que les obres d'art, especialment les escultures, han d'estar col·locades allí on estan destinades. Posar-les fixes als museus ha de ser la darrera instància. Els passos han d'estar en museus solament mentre no estiguin en processons o actes a l'exterior, tenint cura sempre del seu manteniment.

Sembla que després de 2 anys de pandèmia, els passos podran tornar a desfil·lar en processons i viacrucis pels carrers. Com viurà la Setmana Santa del 2022?

Cal recuperar la normalitat amb urgència. Després de dos anys de pandèmia i d'absència dels carrers, hem de sortir de nou, si pot ser amb un llenguatge renovat, més social d'acord amb la renovació, sobretot d'esperit i també de normativa, que des del Vaticà va definint pas a pas el Papa Francesc. Això no és fàcil, però és l'únic camí.

Miquel Àngel Soriano-Montagut

L'ACTUACIÓ DE LA MOIXIGANGA A L'ESGLÉSIA DE NATZARET VISTA DES DE DINS

Nil Bertran Sans

El divendres 19 de novembre de l'any passat, la Moixiganga de Tarragona actuà a l'església de Natzaret en motiu del 475è aniversari de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Tarragona. Una esplèndida i emocionant representació al·legòrica que va ser fruit de mesos de preparació i que, a causa de la pandèmia, es va posposar en el temps.

A finals de l'any 2019, la Congregació de la Sang ens proposà participar en la cloenda del seu 475è aniversari, l'any 2020. La previsió de la Junta en avisar-nos un any abans ens va deixar perplexes. Era una cosa seriosa i així ho vam tractar.

La Moixiganga vàrem acceptar la proposta, expectants per actuar en un indret tan únic com l'església de Natzaret i per una entitat amb tanta història com és la Congregació de la Puríssima Sang de Tarragona, història que hem treballat a casa gràcies a les aportacions del meu pare.

El febrer de l'any 2020 un virus desconegut anomenat SARS-CoV va arribar a les nostres vides. Ara ja és un gran conegut, però va alterar la vida social de forma considerable. Tarragona també es va veure alterada; situacions dramàtiques de defuncions o ingressos als hospitals, col·lapse sanitari, ERTOS indefinits a treballadors i treballadores, aturada

Moixiganga de Tarragona. Maria Grau

de les pràctiques religioses a esglésies... Totes aquestes coses van comportar que l'actuació prevista per aquell any no es realitzés i es posposés per més endavant.

Intentant seguir amb la normalitat i que el teixit associatiu i cultural no es veiés gaire afectat, la Moixiganga va decidir actuar per les festes de Santa Tecla, al claustre del seminari de Tarragona, davant l'església romànica de Sant Pau. Ens vam adaptar a les circumstàncies del moment, mascaretes, aforaments i entrades per poder veure la nostra representació. Malgrat som un dels elements més solemnes i seriosos del Seguici Popular de Tarragona també creiem que la cultura popular s'ha d'adaptar als nous contextos. Vam ser l'únic element que va actuar en directe en la festa patronal de setembre.

Un cop superada la festa major, la Moixiganga estava disposada a continuar els assaigs de cara a l'actuació que teníem pendent a l'església de Natzaret, però amb l'arribada del fred també ho va fer la Covid. Ens ressignàvem a creure el que estava passant i en diverses converses amb la Junta de la Congregació finalment vam decidir suspendre l'actuació una setmana abans ja que les restriccions no ens anaven a favor. Estàvem il·lusionats i teníem l'esperança de poder-la fer.

En aquell moment vam veure passar l'oportunitat d'actuar en un espai únic i el que creiem inassumible. Ho donàvem per perdut. La Covid ens havia pres aquella il·lusió. La sorpresa va ser quan, malgrat el canvi de junta directiva de la Congregació de La Sang, van seguir confiant en nosaltres i amb la millora de la situació ens van proposar fer l'actuació el 2021. Ara sí que estàvem contents.

Les festes de santa Tecla s'adaptaven igual que nosaltres havíem fet l'any anterior; semblava que teníem una nova oportunitat d'actuar a l'església de Natzaret. Tornava a haver-hi un repunt de covid però estavem engrescats.

Ens hi vam posar. Diversos membres de la Junta de la Congregació de la Puríssima Sang de Tarragona ens van acollir de forma extraordinària. Tot i que ja coneixíem l'església, vam fer la visita amb la Cap de Colla per mirar d'adaptar el ball i les construccions a l'espai. No hi cabíem tots perquè tampoc no volíem treure espai per al públic. Preferíem retocar algun misteri o quadre i actuar a l'altar de l'església. Després de donar-li voltes vam decidir que només fessin el ball 6 persones i la resta de balladors s'afegirien al misteri. Vam fer un parell d'assaigs a la Casa de la Festa i els congregants ens van tornar a acollir perquè tots els membres es situessin a l'espai. Ja quasi que ho teníem tot.

Va arribar el dia de l'actuació. Estàvem molt nerviosos i alhora l'espai ens aportava calma i serenitat. Actuàvem a casa nostra i en un espai privilegiat. Ja ens semblava increïble haver arribat a aquell moment. Ens acompanyaven els grallers So Nat. La primera nota ja posava la pell de gallina. El tremolor de la gralla quan allarga la nota va fer que ens centréssim i entréssim en formació a l'església per la porta principal. Situats a la part central els moviments de les atxes amunt i avall tallaven el silenci dels espectadors. Congregants, amics i coneguts ens miraven amb respecte i emoció.

Les gralles continuaven. Ens aportaven el ritme necessari per arribar a situar-nos a l'altar.

Recordo i recordaré sempre la sensació de ser al bell mig de l'església, sobreposant la figura de Crist que represento a la Moixiganga just amb el sant Crist de la Sang, aquell que sempre mirem amb admiració i respecte. Era una sensació estranya.

I van anar succeïnt els misteris, un darrera l'altre: l'oració a l'hort, la presa, els assots, la coronació, la passió, la verònica, la creu, la figuereta, el davallament, la Pietat, l'enterrament i la resurrecció. Semblava que haguéssim assajat durant tot un any. La serenor de les gralles, les construccions, els moviments,... tots erem còmplices d'aquell magnífic moment. Són sensacions que no s'obliden mai i que encara a data d'avui em transporten a aquella experiència.

Represento el Crist de la Moixiganga i en nom meu i de tota l'entitat vull donar les gràcies més sinceres a tots els congregants i especialment a les juntes que vau confiar en la Moixiganga de Tarragona i permetre'ns participar en la cloenda del 475è aniversari de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Tarragona.

Ha estat un gran orgull haver intervingut en la celebració de l'aniversari de la Congregació i haver-ho fet en un indret tan especial. Esperem que els congregants gaudissin de la mateixa manera com ho vam fer nosaltres i els agraïm l'assistència i els felicitem pels anys de la fundació de l'entitat. Esperem poder celebrar-ne molts més.

FER MÚSICA EN TEMPS DE PANDÈMIA

Jordi Anglès Jové

Responsable Musical de la Banda

8 de març de 2020. Aquesta és la data de la darrera actuació pre-pandèmia de la Banda dels Aspirants de la R. i V. Congregació de la Puríssima Sang de N.S.J., una actuació a la Tàrraco Arena Plaça en motiu d'una trobada de bandes i confraries de la Setmana Santa organitzada per la Fundació ANDACAT. Ha plogut molt des d'aquell dia, i la situació sanitària que encara ara estem vivint ens ha canviat la vida per complet. Sembla, però, que estem veient la llum al final del túnel.

La pandèmia de la Covid-19 que estem vivint ha impactat fortament en totes aquelles activitats de grup, voluntàries i amb finalitats socials i de base artística que tenim a la ciutat. I la nostra formació no és una excepció. D'ençà la declaració del primer Estat d'Alarma el passat 14 de març de 2020, no ha estat fàcil poder mantenir el contacte entre les persones que formem la banda. Som una agrupació musical, i malgrat tota la tecnologia que hem conegut al llarg d'aquests mesos, fer assajos virtuals no és tasca senzilla.

El 2021, però, ens va portar una alegria. No va ser la fi d'aquest malson sanitari, però sí que va ser la primera trobada de la Banda després de l'arribada del famós virus. Degudament equipats amb mascaretes, mantenint sempre la distància mínima i prenent tot tipus de precaucions, el Dijous Sant va ser l'escenari d'un assaig obert, on més de la meitat dels músics vam poder recordar els tocs que utilitzem per acompanyar la Flagel·lació durant les professons del Dolor i de Divendres Sant de la ciutat. No va ser la situació que tothom volia, però ens va servir per poder trobar-nos plegats i poder fer una mica de música.

No comptàvem, però, amb un acte que arrossegàvem encara de l'any 2020, que era la professó de clausura de la celebració dels 475 anys de la nostra congregació. Un diumenge de tardor, al matí i fora de l'àmbit de la Setmana Santa no semblava el millor escenari per participar en una professó. Però el passat 21 de novembre ens vam tornar a vestir amb la vesta i els instruments ben engalanats per acompanyar els Armats, el Sant Crist i diferents persones confreres en una professó entre l'església de Natzaret i la Catedral de Tarragona.

I ja estem al 2022, l'any en que esperem que la normalitat torni a les nostres vides. No serà un any senzill per a la Banda, però estem satisfets d'haver mantingut l'estructura base

i de poder preparar una altra temporada il·lusionant i amb activitats que ens permetin recuperar el teixit social. Esperem que al llarg dels propers mesos us puguem anunciar aquestes novetats.

No m'agradaria finalitzar aquest petit article sense un agraïment a totes les persones que aquest any no continuaran a la Banda. Han estat mesos de canvis, de descobrir noves aficions, de passar a noves etapes de la vida, i com bé he apuntat abans, formacions com la nostra hem rebut un impacte important. Músics, mares, pares, àvies, avis, moltes gràcies per tot el recolzament, suport i ajuda que ens heu donat durant tots aquests anys. Sense les persones, la Banda no seria el que és.

Bona Setmana Santa, i salut per a tothom!

Banda Flagel·lació. Janet Calvo

JUNTA DIRECTIVA 2022

PREFECTE

Mn. Josep Queraltó Serrano

PRIOR

Mn. Antoni Pérez de Mendiguren Cros

MAJORAL 2n

Xavier Guinovart Castan

SECRETÀRIA

Maria Grau Alasà

VOCAL ECLESIASTIC 1r

Mn. Joaquim Fortuny Vizcarro

VOCAL ECLESIASTIC 3r

Mn. Borja Martín Sánchez

SOTSPREFECTE

Rafel Pintado Simó

MAJORAL 1r

Ramon M. Mullerat Prat

MAJORAL 3a

Montserrat Boada March

SOTSSECRETARI

Oriol Ventura Pedrol

VOCAL ECLESIASTIC 2n

Mn. Joaquim Gras Minguella

VOCALS

Daniel Pallejà Blay

Ferran Vilalta Escobar

Josep Ciurana Moncusí

Ricard Pineda Aixelà

Esteban Ros Macià

Jordi Queralt Teixell

Antonio Duarte López

Manuel Allué Martínez

Jordi Romeu Moreno

Àngel Quintano Abelló

MEMBRE HONORÍFIC DE LA JUNTA

Rafael Sentandreu Ferré (cong. núm. 1)

Lleida t'espera de nou Vin-la!

AUTÈNTICA
DIFERENT
NATURAL

Puig de Milla i embassament de Canelles, La Noguera. ©Oriol Cervera

BIOSPHERE
certified destination

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

aralleida.cat

**Descobreix l'essència
del Pirineu i les Terres de Lleida**

1884

YZAGUIRRE

VERMOUTH

Way of Life!

moto sport
BUSQUETS

Avda. Prat de la Riva, 31 - Tarragona

**servi
repro**
SERVEIS GRÀFICS

Segueix-nos a:

COPISTERIA

IMPRESSIÓ
DIGITAL

DISSENY
GRÀFIC

RETOLACIÓ

SENYALITZACIÓ

FOTOACABATS

ESTAMPACIÓ

IMPRESSIÓ
ÒFSET

C/ Pare Palau, 8, local 1 | 43001 Tarragona
Tel. 977 22 50 10 | servirepro@servirepro.com

www.servirepro.com

carrión

ARQUITECTURA
CONSTRUCCIÓ

Carrer d'Eivissa, 3 · 43005 TARRAGONA
650 423 783 · info@carrion.cat

www.carrion.cat

pereguillén

dentistes

977 244 025 - 977 787 276 - Carrer Cervantes, 12 - 43001 Tarragona

òptica Fullana

compromís amb els teus ulls

Rambla Nova, 88 - Tel. 977 23 42 51 - info@opticafullana.com - TARRAGONA

CLOSA[©]
OFTALMÒLEGS

dades & serveis
ASSESSORIA

Laboral
Fiscal
Jurídic
Comptable
Mercantil

www.dadesiserveis.es 977 238 112

ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS
D'HOSTALERIA
DE LA PROVÍNCIA DE TARRAGONA

40 anys
RECOLZANT-TE

Reial, 34 - Tel. 977 21 16 26
Pol. Ind. Francolí, pl. 26
Tel. 977 54 96 26
43004 TARRAGONA

Ctra. N-340, Km. 1.189
Tel. 977 66 15 16
43700 EL VENDRELL

Fundat L'any 1928

Carrer de la Unió, 22

Tel. 977 23 34 04

Tarragona

Tel: 977 65 37 34
Ctra El Catllar - Tarragona T203
43764 El Catllar

**Construccions i
Excavacions FC**

fcconstruccions@gmail.com

Ferreteria el Catllar
ferreteriaelcatllar@hotmail.com

Successors de J. Moncunill S.L.

Fundat l'any 1939

Instal·lacions d'Aigua, Llum i Gas

CIF B-43.539.352

Rambla Vella, 47-49

43003 TARRAGONA

Tel. 977 23 34 03

j.moncunill1939@gmail.com

CALÇATS

NÚRIA

SABATES, SABATILLES
I ESPARDENYES DES DE 1943

Canyelles, 10
Teléf. 977 23 92 15
43001 TARRAGONA

ViA 1979

G A L E R I A
R E S T A U R A C I Ó
M A R C S

miniCofrade

www.minicofrade.net

FABRICACIÓN ARTESANAL A ESCALA
DE COFRADES BANDAS MUSICALES
Y PASOS PROCESIONALES

minicofrade@hotmail.com

Taller especializado en reproducciones a escala de todo tipo de creaciones con más de treinta años de experiencia.

- Mecánica Integral
- Electricidad y Electrónica
- Inyección Gasolina y Diesel
- Análisis y Diagnóstico
- Climatización
- Mantenimiento General

Vía Augusta, 6 - 43003 TARRAGONA - Teléfono 977 23 27 23 - Fax 977 24 52 77
www.tarracograu-dtcoplus.com - gestion@tarracograu.com

Gelateria Italiana Olivier
Rambla Nova, 54
43001 TARRAGONA
Tel. 977 233 133

Pâtisserie
Rabasó

Carrer Merceria, 25
Telèfon 977 236 676
43003 TARRAGONA

el **Solet**

En 'El Solet' encontrarás:

- Menú diario P.V.P. 10,50 €
- Desayunos de tenedor.
- Celebraciones para grupos,
- Cumpleaños, encuentros, ... nos adaptamos a su interés.

Contacta con nosotros en el 656 437 090,
pide información sin compromiso.

*Abrimos todos los días,
incluido festivos.*

Pare Iglesias 3
Tarragona
Tel. 656 437 090
[inmaelsolet.facebook](https://www.facebook.com/inmaelsolet)

Tarragona

Quiosc Rambla Nova, 53

Quiosc Plaça Verdaguer

Carretera Cementiri, 5

Telèfon: 977 22 63 55

el loro de la negrita

C/ Governador González, 25 - 43001 TARRAGONA - Telf. 977 915 717
info@elloro.com f@ellorodelanegrita @ellorodelanegrita

Xavier Pagès Artuñedo

Carrer de la Merceria, 17
43003 TARRAGONA

Telèfon 977 234 625

www.casacorderet.cat
info@casacorderet.cat

50 ANYS
AL SEU SERVEI
- Des de 1970 -

50 ANYS FIDELS A LA IMATGE
AMB SOLUCIONS TÈCNICAMENT IMPRESSIONANTS

EQUIPS D'OFICINA
GUIVERNAU
INNOVACIÓ TECNOLÒGICA I ACTITUD DE SERVEI

Sistemes audiovisuals. Impressió & multifunció. Primeres marques.

Estanislaú Figueres, 33 · Tarragona · Tel. 977 218 331 · info@guivernauequips.com · www.guivernauequips.com

Teixido

ÒPTIQUES

f @ + www.opticateixido.com @opticateixido
optometria · audiologia · teràpia visual
tecnologia dels sentits

Reus · Tarragona · Valls · Sant Pere i Sant Pau

Tecla

COMUNICACIÓ
MARKETING DIGITAL
636.384.304
teclacomunicacio@gmail.com

Social Media - Disseny gràfic - Fotografia - Esdeveniments
Formació - Publicitat - Edició - Maquetació

La botiga de la Setmana Santa a Tarragona

Cucurulles - Guants - Atxes - Cordons - Encens
Medalles - Instruments - Accessoris - Detalls

c/ Francesc Bastos, núm. 6, 7è 1a
43005 - Tarragona
977.212.006
www.trofeusbadia.com
info@trofeusbadia.com

TALLER MECÀNIC SANS CAMILO

REPARACIÓ GENERAL DE L'AUTOMÒBIL

Mecànica General	Aire condicionat
Diagnòstic d'avaries	Electricitat
Pre ITV	Frens
Pneumàtics	Alineació
Amortidors	

C/. Pin i Soler, 8 · 43002 TARRAGONA
www.sans-camilo-motors.es

Tel. 977 21 79 59
Mob. 607 90 42 16

MASCHIOPACK IBERICA, S.L.
www.maschiopack.es

Av. Paisos Baixos, Illa 2, parc.5.2 Pol. Industrial Constantí
43120-CONSTANTI (Tarragona) Tel. +34 977 524 318

Direcció Tècnica
Jordi Millan Martinez

GABINET DE:

- **ENGINYERIA TÈCNICA**
- **ASSESSORIA D'EMPRESSES**

C/. Pere Martell, 39, desp. 3 - 43005 TARRAGONA
Tel. 977 222 604 - Fax 977 238 991
www.tecser.com - E-mail: tecser@tecser.com

Ctra. de la platja, s.n.
43893 Altafulla (Tarragona)
Costa Daurada – KT000098
GPS.: 41.8.18N / 1.22.57E
info@campingsantaeulalia.com
www.campingsantaeulalia.com
Tel. +34 977 650 213

**CARNISSERIA · XARCUTERIA · GOURMET
PLATS CUINATS · CONSERVES · VINS**

De dilluns a dissabte de 9h a 21h. I diumenges i festius de 10h a 15h.

VALL DE L'ARRABASSADA

C/ Salvador Espriu 4,
43007 Tarragona
Tel.: 977 59 85 97

PLAÇA VERDAGUER

C/ Emperador August 1,
43003 Tarragona
Tel.: 977 27 92 69

La Diputació
suma

 equilibri arrelament cooperació cultura sostenibilitat xarxa oportunitats formació

Més cooperació.
Més eficiència.
Més servei. Si sumem
hi guanyem tots.

